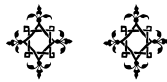

தீர்க்கதரிசனங்கள் எல்லாம் நிசயம் நிறவேறும் என்பதும், அவர்கள் சரியானவையே என்பதும், தேவன் உலகத்த, உருவகமாகக் கூறிய நெருப்பால் அழிக்கும் நேரம் தொடங்கிவிட்டது என்பதும் நாம் இனிவரும் அத்தியாயங்களில் காண்போம்.

கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகைய எதிர்பார்த்திருந்த மக்கள், இந்தப் பூமியானது நெருப்பினால் எரிந்துபோகும் என்று எதிர்பார்த்து, எல்லாத் தீர்க்கதரிசனங்களும் ஒரேநாளில் முடியுமென்று எதிர்பார்த்திருந்தனர். அந்த ஒருநாள் என்பது 24 மணிநேரம் கொண்டது என்று, தவறான முறையில் மற்றத் தீர்க்கதரிசனங்களோடு ஒருங்கிணைய செய்தனர். ஆனால் தேவனின் தெளிவான தெய்வீக ஏற்பாடானது, பல்வேறு “கால தீர்க்கதரிசனங்கள்” ஒருங்கிணைந்து போவது நமக்கு வெளிப்படுத்துவதால், வன்முறையில் அவர்கள் ஒருங்கிணைய செய்ய வேண்டியதன் அவசியமில்ல என்பதும் வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. நாம் பின்வரும் அத்தியாயங்களில் பிரதான தீர்க்கதரிசனங்கள் ஆராயப்போகிறோம். ஆகயால் முதலில் ஏதேனும் ஒரு முடிவு எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு எல்லாத் தீர்க்கதரிசனகாலங்களையும் அதற்கு இசுவாய் கொணராத படிக்கு, நாம் ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் அதற்கேற்றபடி கவனத்தோடு அக்காலம் முடியும்வர ஆராய்ந்து, இறுதியில் நாம் எல்லா முடிவுகளையும் ஒன்று சேர்த்துப் பார்க்கும்போது, மறபொருள் வெளிப்படுத்தக்கூடிய, தேவனின் திட்டத்த நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். முதல்புத்தகத்தில் (First Volume) தேவனுடய திட்டத்தின் மகிமயின் தன்மகளைக் காண்பித்து, யுகங்களின் படங்களில் வரந்துகாட்டியுள்ளபடி, தேவனுடய திட்டத்தின் ஒழுங்கும், அதன் இசுவும் அதனதன் காலத்திம், வேளயிம் வெளிப்படும் என்பதக் கண்டுகொள்ளலாம். யுகங்களின் கடிக்காரத்தில் தீர்க்கதரிசனமென்னும் கடிக்கார முகப்பிள்ள ஒவ்வொரு மணியும் அடிக்கும்போது, தேவனால் முன்சொல்லப்பட்ட நிகழ்சிகள் எல்லாம் அதனதன் காலத்தில் நிசயமாக நிறவேறித் தீரும்.

அத்தியாயம் 2

வேதாகம காலக் கணக்கு

தீர்க்கதரிசனத்தப் புரிந்துகொள்ள காலக்கணக்கு தேவ, வேதத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அத்தியாவசியமான உண்மைகள், ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பு முதல் கி.பி. 1873 வர 6000 வருடங்கள், பெரிய காலப் பகுதிகளில் வேதாகம காலக் கணக்கின் சாராம்சம், அதக் குறித்த விரிவான ஆய்வு, சிருஷ்டிப்பின் காலம் முதல் ஜலப்பிரளயம் வற்றிப் போகும்வர, ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கைவர, நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படும்வர, கோத்திரங்களுக்குள்ளே கானான்தேசத்தப் பங்கிடும் வர, நியாயாதிபதிகளின் காலம், இராஜாக்களின் காலம், பாழாக்கப்பட்ட காலம் முதல் கி.பி. 1873 வர, ஆங்கில வேதாகமத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பிஷப் யூஷெரின் (Bishop Usher) காலக் கணக்குக்கும் இந்தக் காலக்கணக்குக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள், நமது கர்த்தரின் உண்மையான பிறந்த நாள்.

இந்த அத்தியாயத்தில் ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து கி.பி. 1872 வர 6000 வருடங்கள் முடிந்திருக்கின்றன என்ற வேத ஆதாரத்தக் கொடுக்கிறோம். ஆகயால், நாம் 1872 லிருந்து வேத காலக் கணக்குப் பிரகாரம், நாம் 7ஆவது ஆயிரவருடத்தில், அதாவது ஆயிரவருடயுகத்தில் நுழந்திருக்கிறோம். இதன் முன்பகுதியாகிய கர்த்தருடய நாளில் அல்லது உபத்திரவத்தின் நாளில் பூமியின் இராஜ்ஜியங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு தேவனின் இராஜ்ஜியம் பூமியின் கீழெங்கும் ஸ்தாபிக்கப்படும்.

தீர்க்கதரிசன காலப்பகுதிகள் ஆராய்ச்சியெய்ய, ஆதாரமாக மிகவும் தேவப்படுவது வேதாகம காலக்கணக்காகும். நாம் எந்தக் காலக்கட்டத்தில் இருக்கிறோம் என்பது, முதலில் உறுதிசெய்து கொள்ளவேண்டும். இதுசெய்வதற்கு, காலக்கணக்க கணக்கிடத் தேவயான ஆதாரமான நாட்கள் நமக்குத் தேவப்படுகின்றன. ஆகயால், நாம் முதலில் காலக்கணக்கு என்ற பாடத்த, வரிசக் கிரமத்தில் முதலாவதாக எடுத்துக்கொள்கிறோம். மேம் முழுமையான மானிட சரித்திரத்தின் காலக்கணக்குக்கு, மனிதனின் சிருஷ்டிப்பில் இருந்து ஆரம்பிப்பது அத்தியாவசியமாகிறது.

மனித சிருஷ்டிப்பிலிருந்து பல்வேறு விதமாகக் கால அளவு கணிக்கப் படுகிறது. வேதாகம ஆதாரத்த ஒத்துக்கொள்கிறவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் மிகக் குறவாகவும், அத ஒத்துக்கொள்ளாதவர்களிடையே கருத்துவேறுபாடுகள் அதிகமாக சுமார் பத்தாயிரத்திலிருந்து, நூறாயிரம் வருடங்கள் வரையிருக்கும். இந்த யுகங்கள் எல்லாம், ஒருசில உண்மகளின் அடிப்படையில் அமந்துள்ளன. இந்த உண்மகளில் மிகத்துல்லியமான தவறு இருந்தால்கூட, அது பிரயோஜனமற்ற பாதகமான முடிவுகளைக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கும். உதாரணமாக, சுவிட்சர் லாந்திம், அயர்லாந்திம், மண்ணுக்குக் கீழே கண்டெடுக்கப்பட்ட சக்கி முக்கிக் கல்லினுடைய கூர் நுனிகளின் மேல் படருகின்ற பாசிகளின் அளவுக்கொண்டு காலத்த கணிக்கிறார்கள். ஒரு நூற்றாண்டுக்கு இவ்வளவு வளர்சி என்கிற தற்போதுள்ள விகிதத்தக் கொண்டு, அந்த பாசிகள் படியத் தேவையான கால அளவு இவ்வளவு என்று கண்டுபிடிக்கப் படுகிறது. ஆனால் தற்போதய பாசிகளின் வளர்சி விகிதமானது மிகு சொற்பம். மேற்கூறியவகெல்லாம் உண்மயாக இருக்குமேயாயின், நிசயமாக நூறாயிரம் வருடங்களுக்கு முன் மனிதன் வாழ்ந்திருந்தான் என்பது அது நிரூபிக்கும். இந்தப் பாசிப்படிவம் மிகவும் மிருதுவாக இருக்குமாயின், சில நூற்றாண்டுகளிலே இந்தப் படிவத்தின் வளர்சி மிக அதிகமாக இருக்குமென்று, தக்க ஆதாரங்களுக்கொண்டு மற்ற புவியியல் வல்நர்கள் நிரூபிக்கிறார்கள்.

மற்றொரு உதாரணத்த இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

நல் நதிப் பள்ளத்தாக்கில் களிமண்ணில் கால்வாய்கள உண்டாக்கும்போது, இரண்டு சுட்ட செங்கற்கள் ஒன்று 20 கெஜ ஆழத்திம், மற்றொன்று 24 கெஜ ஆழத்திம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. நதியின் வருடாந்திர படிமாணங்களின் அளவு, ஒரு நூற்றாண்டிற்கு எட்டு அங்குலம் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தோமேயானால், முதல் செங்கல்லின் வயது 12,000 வருடங்கள் என்றும், 2ஆவது செங்கல்லின் வயது 14,000 வருடங்கள் என்றும் தீர்மானிக்கவேண்டும். புகழ்பெற்ற புவியியல் வல்நர் பர்மியஸ்டர் (Burmeister) என்பவர் முதன்முதலாக, எகிப்திய மண்ணில் மனிதன் தோன்றி 72,000 வருடங்கள் கடந்துவிட்டன என்று, “ஒப்பும கணக்கின்படி” (ANALOGOUS CALCULATIONS) கூறுகிறார். மேம் டிராப்பர் (DROPER) என்னும் புவியியல் வல்நர் 2,50,000வருடங்களுக்கும் முந்திய காலமாகிய பனியுகத்தின், ஐரோப்பிய மனிதனக் குறித்து சாட்சி பகர்கின்றார்.

அந்த இரு மேதகன் செய்ததுபோல, நாமும் கணக்கீடு செய்வோமே யானால், இதேபோன்ற முடிவுகளைக் கண்டடய வேண்டியிருக்கும். நம்மிடயே இத ஆராயப் போதுமான விஞ்ஞான அறிவு இல்ல. பெரும்பாம் இத நம்ப முடியாமக்குக் காரணம், நல் நதியின் படிமாணங்களின் சீரினமயே ஆகும். சில சமயங்களில் அதிசயிக்கத்தக்க விதமாக, ஒரு புது வெள்ளத்தால் அதன் நீரோட்டம் மாற்றப்பட்டு அதன் கரகளிள்ள படிமாணங்கள் அடித்து செல்லப்படுகின்றன. ஒரு நூற்றாண்டில் 8 அங்குல அளவிற்கு ஏற்பட்ட படிமாணங்கள், பிளில் மட்டுமல்ல, மற்ற புறஜாதி பாரம்பரிய ஏடுகளிம் சொல்லப்பட்ட நோவா காலத்தின் ஐலப்பிரளயத்தினால் ஏற்பட்ட இடிபாடுகளும், அரிமாணங்களும் எந்த அளவிற்கு பாதித்திருக்க வேண்டுமென்று அதிசயிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. சாதாரணமானவர்களுக்கே இது மனதில் தோன்றும் போது, அந்த பெரிய மேதகளுக்கு இது தோன்றவில்லயே என்பது குறித்து ஆசரியமாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டு செங்கற்கள் புத மண்ணில் தூக்கியெறியப்பட்டு பின் நீரால் நிரப்பப்படும் போது, குறிப்பிட்ட ஆழத்தில், அந்தக் கல்லின் நிறயினால் மூழ்குகிறது. ஏனெனில், இந்த செங்கற்களின் அடர்த்தி, புத மண்ணின் அடர்த்தியவிட அதிகமாக இருக்கிறது. 2,000 வருடகால வித்தியாசத்தில் வாழ்ந்த மக்கள், ஒரே விதமான செங்கற்கள் செய்தார்கள் என்று யூகிப்புதக் காட்டிம், அந்த செங்கற்கல்லில் ஒன்று செங்குத்தாக விழுந்ததால் அது அதிசீக்கிரமாக மூழ்கியது என்றும், மற்றது கிட நி, ல யி ல் (Horizontal) விழுந்ததால், அது மெதுவாக மூழ்கியது என்றும், அதன் காரணமாக அந்தக்கற்கள் மூழ்கிய ஆழத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்றும் யூகிப்பதுதான் மிகவும் சரியானதாகும். இது விஞ்ஞானத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லாது இருந்தால்கூட, இப்படி யூகிப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது.

சிறிது காலத்திற்கு முன்னதாக மிசி சிப்பி ஆற்றின் படுகயில் ஒரு மனித எம்புக்கூடு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அத சில புவியியல் வல்நர்கள் அந்த எம்புக்கூட்டின் மேள்ள பல அடி உயர படிமாணத்தக் குறித்துக் கணக்கிட்டு, பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங் களுக்கு முன் வாழ்ந்த மனிதனுக்கு மிக முக்கியமான ஆதாரம் என்றும் நினத்தனர். ஆனால் பிற்பாடு அந்த எம்புக் கூட்டிற்குப் பல அடிகள் ஆழத்திற்குக் கீழே, ஒரு படகின் அடிப்பகுதி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, அது மிசி சிப்பி ஆற்றில் சுமார் 50 வருடத்திற்கு உள்ளாக பயன்படுத்தப்பட்டது எனத் தெரியவந்தது. இந்த உண்மயானது எல்லாக் கணக்கீடுகளயும்

தவறாக்கிப் போட்டதுடன், இந்த உலகம், பபிள் கூறுவுதவிட, நூறாயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முந்தியது, என்று கூறுவுதவும் தவறு என்று நிரூபிக்கிறது.

காலக்கணக்கீட்டக் குறித்து சில புவியியல் வல்நர்கள் கொண்டுள்ள தவறான, நம்பத் தகுதியற்ற யூகங்கள் விட்டுவிட்டு தேவயான கருத்துக்களப் பெறுவதற்கு, நாம் மனித சரித்திரத்த ஆராய்வோம். நாம் வரலாற்று சரித்திரத்த பின்னோக்கிப் பார்ப்போமே யானால், புறஜாதிகளின் வரலாறு நிசயமற்ற 3000 வருடங்களுக்குள்ளாகவே இருப்புத் தெளிவாக அறியலாம். இதற்கும் பின்னுள்ள காலங்களெல்லாம் இருண்ட நிசயமற்ற, கற்பனையான, நம்பத் தகுதியற்ற, முரண்பாடான, பாரம்பரிய புராணமாக இருக்கிறது. ரோமர்களது வரலாறு இதற்கும் பின்னாகப் போகாமல், அவர்களது இராஜ்ஜியம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு 2,700 வருடங்களே ஆகிறது. மேம் இதனுடய முதல் நூற்றாண்டு நிசயமற்ற பாரம்பரியங்களைக் கொண்டுள்ளது. நாம் பாபிலோன், சிரியா, எகிப்து ஆகியவற்றின் சரித்திரத்த 3000 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னோக்கிப் பார்த்தோமேயானால், இவர்கள் முழுமயற்றதாகவும், தெளிவில்லாததாகவும் காணப்படுகிறது. சீன சரித்திரம் (TCHOU DYNASTY) நமக்கு நம்பகமான, சீன சரித்திர நிகழ்ச்சிகளைத் தருவதாக உள்ளது. கிரேக்க நாடு, அதன் கல்வி அறிவுக்கு 3000 ஆண்டுகளாக பிரசித்திபெற்று, மேற்கூறப்பட்ட எல்லா நாடுகளுக்கும் மேலாக, அதனுடய துல்லியமான வரலாற்ற நாம் எதிர்பார்க்கமுடிகிறது. ஆனால் கட்சி 2600 வருடங்களுக்குத்தான் தேதிகள் துல்லியமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பின்னான வருடங்களப்பற்றி எவ்விதத் தகவம் இல்லை. அதாவது முந்தய சரித்திரம் முரண்பாடாகவும் புராணத்தப் போல் நம்பத் தகுதியற்ற சரித்திரமாகவும் இருக்கிறது என்பத நாம் காண்கிறோம். ஏற்கத் தகுந்த தொடர்சியான மானிடரின் முதல் 3000 ஆண்டு சரித்திரத்தின் தெய்வீக ஆரம்பத்தயும், அதன் வழிமுறகளயும், அது பாதுகாக்கப்பட்ட விதத்தயும், நிரூபணத்தோடு நாம் பபிளில் மட்டுமே காணமுடிகிறது. இந்தக் காரணமானது, தேவனிடமிருந்து உண்டாகும் தெய்வீகத்துவக்கம், அதன் வழி நடப்பு, மற்றும் அதனுடய நிலநிறுத்துதல் தன்மயுடன் இசந்து செல்கிறது.

கி.மு. 776க்கு முன்னுள்ள காலக்கணக்க தேதிகளுடன் கூற, உலக வரலாற்றில் பபிளத் தவிர வேறு ஆதாரம் இல்லை. இந்த காலக்கணக்கக் குறித்து யேல் (YALE) கல்லூரி பேராசிரியர் பிஷர் (Fisher) கூறியுத இங்கு நாம் பார்ப்போம். அவர் கூறுகிறதாவது : “தேதிகள் நிர்ணயம் செய்ய ஆரம்பித்த சரித்திர காலத்தக் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் அத்தியாவசியமாயிருக்கிறது. கி.மு. 747இல் பாபிலோனில் நெபோநேசார் (NABO NASSAR) காலத்தில்தான் நிகழ்ச்சிகளைத் தேதிகளுடன் குறிப்பிடும் முறம முதன்முதலில் ஏற்பட்டது. கிரேக்கர்கள் (ஏறக்குறைய கி.மு.300 முதல்) கி.மு. 776 முதல் ஒலிம்பிக் விளையாட்டு வெற்றிகளைப் பதிவு செய்ததிலிருந்து நிகழ்ச்சிகளைத் தேதிகளுடன் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த விளையாட்டுகள் 4 வருடத்திற்கு ஒருமுற நடந்தன. ரோமர்கள் தங்கள் இராஜ்ஜியத்த ஸ்தாபித்த சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்தான், அதாவது கி.மு. 753 முதல், நிகழ்ச்சிகளுக்கு தேதி குறிப்பிட ஆரம்பித்தார்கள்.”

இன்னும் ஆதாரமாகக் கூறப்படுகின்ற சரித்திரங்கள் எல்லாம், பரம்புர பரம்புரயாகு சொல்லப்பட்ட கதகளானதால், அவகளை நாம் காலக்கணக்குக்குத் தேவயான விஷயங்கள் என எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அவகள் ஏற்றுக்கொள்ள தகுதியற்றவயாய் இருக்கின்றன. காலக்கணக்குகளைக் குறித்து அமெரிக்கன் என்சுக்குளோபிடியா கூறுவுத இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்;

“எபிரேயர்கள் பொறுத்த வர, நாம் சில விதிவிலக்குகளை செய்யாவிடில் பழங்கால நாடுகளின் சரித்திரங்கள் ஆயிரக்கணக்கான அல்லது இலட்சக்கணக்கான வருடங்களுக்கு பின்னோக்கி செல்வதாக உள்ளது. ஆனால், இந்த சரித்திரங்கள் எல்லாம் கட்டுக்கதகளாகவே சொல்லப்பட்டு வந்தவகள். சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை எழுத ஆரம்பித்த காலங்களுக்குப் பின்பு கூட காலவேறுபாடுகள் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. பாபிலோனிய எகிப்திய கல்வெட்டுகள் புழக்கத்தில் இல்லாத மொழிகளில், எழுத்துகளில் காணப்படுகின்றன. ....ரோமர், கிரேக்கர்களின் நாட்கள், முதல் ஒலிம்பிக்கில், கி.மு. 776இல் உறுதி செய்யப்பட்டன..... மேம், இவர்களின் இராஜ்ஜியபாரத்த கி.மு. 510க்கு முன்னால் பாரம்பரியமாகவும் அதற்குப் பின்னால் ஒரு நிரந்தரமாகவும் ஏற்படுத்தினர். ஹெரோடோடஸ் (HERODOTUS) என்பவருடய வாழ்நாட்களில், அதாவது கி.மு. 450 க்கு முன்பு ஒன்று அல்லது இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குள்ளாக, நடபெற்ற சம்பவங்கள் மதிக்கத்தக்கதாயிருந்தன”.

கிரேக்கக் காலக்கணக்கப் பற்றிய, தன்னுடைய ஆராய்சியில் கிளிண்டன் என்பவர் தனது புத்தகமாகிய “கிரீஸ் தேச காலக்கணக்கு” பக்கம் 283இல் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார். “எபிரேய வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்ட சரித்திரக் கணக்குகள், பண்டக்கால கிரேக்கர்களது காலக் கணக்குக்கு மாறானதாக உள்ளது. கிரேக்க சரித்திர காலத்தக் குறித்து, சில முக்கிய உண்முகள் மிகவும் அலங்கரிக்கப்பட்ட புலவர்களது செய்யுள் மூலம் காண முடிகிறது. ஆனால் இந்த செய்யுள்கள் எல்லாம், பரம்பரையாக வந்த வாய்சொல் கற்பனகள் ஆகும். எபிரேய தேசத்திய சரித்திரங்களில், அக்காலங்களில் வாழ்ந்தவர்களது “தெய்வீக தூண்டுதலில் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கள்” காணப்படுகின்றன. மேலே கூறியது நமக்கு இரு விதங்களில் தென்படுகிறது. ஒன்று தெய்வீகத் தூண்டுதலினாம், மற்றொன்று சாதாரண மனிதர்களின் பகர்தலாம், அவர்களின் சாட்சி செல்படியாகும்.”

உலகிலேயே, தேவனால் அருளப்பட்ட சரித்திர புத்தகமாகிய, பிபிள் மட்டுமே, முதல் மனிதனாகிய ஆதாமிலிருந்து 3000 ஆண்டுகள் சரித்திரத்தக் கூறுகிறது. ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பும், மரணமும் அவனது பெயரும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நம்பகமான உலக சரித்திரத் தேதிகள் ஏற்படும்புர சுமார் 4000 வருடங்கள் புர, ஆதாமின் சந்ததியினரது பெயர்களும், வயதும் வரிசைக் கிரமமாகவும், தெள்ளத் தெளிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக எல்லோராம், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, சரியாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட தேதியாகிய கோரேஸ் (Cyrus) இராஜாவின் முதல் வருடம் புர, அதாவது கி.மு 536 புர, பிபிள் நமக்குத் தொடர்சியான சரித்திரத்தக் கொடுக்கிறது. நம்பகமான சரித்திரக்காலக் கணக்கு ஆரம்பித்தவுடனே, வேதாகமத்திள்ள காலக் கணக்கின் கயிறானது அறுந்துவிட்டது. தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் தெள்ளத் தெளிவான, தொடர்சியான, தற்காலத்திற்குத் தேவயான சரித்திரக் கணக்க கொடுத்திருக்கிறார். வேதாகமம், மனிதன் இழந்து போனவ களத் திரும்பப் பெறும் காலத்தின் சரித்திரத்தக்கூட தீர்க்கத்தரிசன வாக்கியங்கள் மூலம் கொடுக்கிறது. அதாவது 7ஆவது ஆயிரவருட முடிவில் நித்திய ஆசீர்வாதம் இருக்கும். புதுயுக காலத்தின் சரித்திரத்தக்கூட வேதாகமம் நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. ஆகயால், உலகிலேயே, பிபிள் மட்டுமே உலக சரித்திரத்த முழுவதுமாகக் கொடுக்கிறது. ஆதியாகமத்தில், இழந்த சொர்க்கத்திலிருந்து, வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில், மீண்ட சொர்க்கம் புர, மாணிடரது நித்தியத்திற்கு வேதாகமம் நம் நடத்தி செல்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால், பிபிளின் சரித்திரமும், தீர்க்க

தரிசனமும், மனிதனின் வீழ்சியும், மீண்டும் தேவனோடு ஒப்புரவாகு தலும், இழந்துபோன பேராசீர்வாதத்தயும் பெறுகிற, முழுத்திட்ட நிகழ்சிகளும் நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. ஆகயால், பிபிள் முழு சரித்திரத்தின் படமாக இருக்கிறது. மேலே சொல்லியபடி, பிபிள் இல்லயென்றால், சரித்திரமானது, தெரியாத இடத்திலிருந்து உற்பத்தியாகி, பின் ஓடி, தெரியாத கடலில் சங்கமம் ஆகிற நதியப் போலிருக்கும். ஆனால், பிபிள் துணயுடன் இந்த நதிகள் உற்பத்தியாகும் நீரற்றயும், ஓடிசங்கம மாகிற நித்திய ஜீவன் என்கிற கடலும், நாம் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

ஆகயால் பழங்கால மானிட காலக்கிரம சரித்திரத்தின் தொடர்சியி ள்ள இசவிந், மயயும், காலக்கணக்கி ள்ள ஒழுங்கிந், மயயும், சரியாக்கி, இயற்கக் காலப்பகுதிகளுக்கும், மற்றவகளுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று இசவாகவும், நேர்த்தியாகவும் உள்ள சரித்திர அத்தாட்சிய நாம், பிபிளில் மட்டுமே காணமுடிகிறது.

மனிதனின் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து எவ்வளவு காலம் ஆகியிருக்கிறது? என்ற கேள்வியக் கேட்கும் ஆரம்பத்தில், இந்த தீர்க்கத்தரிசனங்களக் கொடுத்து, இவகளெல்லாம் கட்சி காலத்தில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியவகள் என்று கூறிய தேவன், இந்த தீர்க்கத்தரிசனங்கள் நாம் புரிந்துகொள்ளத் தேவயான குறிப்புகள், அவருடய வசனங்களில் கொடுத்திருக்கிறார் என்று நாம் முழுமயாக நம்பிக்க கொள்ள வேண்டும். இது மேலோட்டமாகப் படித்து, இதன் உண்முகள் மிகவும் சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று எதிர்பார்ப்பவர்களும், கிறிஸ்தவக் கொள்க களின் மேல் நம்பிக்க இல்லாமல் வாசிப்பவர்களும், பெரும் ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாவார்கள். தேவனிடம் ஒன்றித்த, அவருடய சுபாவ குணங்கள் உணர்ந்து கொண்டவர்கள் மட்டும், குறிப்பிட்ட காலத்தில் திருப்தியுடன் புரிந்துகொள்ளும் அளவுக்கு அவருடய காலங்களும் வேளகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. “வேத வாக்கியங்கள் எல்லாம் தேவ மனுஷன் தேறினவனாயிருக்க அருளப்பட்டிருக்கிறது” என்ற நம்பகமான வார்த்த 2 தீமோ 3:16,17இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டு அல்ல, காணாமலே, விசுவாசத்தினால் அவர்களுடய பிதாவின் வழிகளிலே, அவர்கள் நடக்கவேண்டும் என்புத இது நமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. இப்படி தேவனுடய வழியில் நடக்கத்தயாராய் இருப்பவர்களின் ஒவ்வொரு அடிசுவடும், உறுதியான விசுவாசத்தில் அமயும் பொருட்டு, தேவனின் வார்த்தகள் இருக்குமென்று நாம் சுட்டிக்காட்டலாம்.

கிரேக்க, எபிரேய புழய ஏற்பாட்டு வேதங்களின் யோக்யதாம்சம், அவுகளின் காலக்கணக்கு விபரங்களின் வேற்றுமுகள் முதலானவற்றை நாம் இங்கு தர்க்கிக்கப்போவதில்லை. கிரேக்க புழய ஏற்பாடு, எகிப்தியரின் மொழிபெயர்ப்பாகும். எபிரேய புழய ஏற்பாடுதான் மூலப் புத்தகமாகும். எபிரேயர்கள், எபிரேய புனித நூல்கள் மிகவும் முரட்டுப் பக்தியினால், ஒவ்வொரு எழுத்தையும், எழுத்தின் சிறு உறுப்பையும் கூட போற்றிப், பாதுகாத்து வந்ததால், எபிரேய புழய ஏற்பாட்டுப் புத்தகமே மிகவும் நம்பகமானது என நாம் திருப்தி அடகிறோம். இப்படியே வாசகர்களும் திருப்தியுடவர்களாக. ஆகவே இது அறிஞர்களும் ஏற்றுக்கொள்வது இயல்புதான். நாம் இந்த புத்தகத்தில் அதன் தேதிகள் முதலியவற்றைப் பின்பற்றுகிறோம்.

ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதிலிருந்து கி.பி. 1873 வர, 6000 வருடங்கள் ஆகின்றன என்பதற்குத் தேவயான சான்றுகள் இங்கு தொகுத்து கூறுகிறோம். 7ஆவது ஆயிரவருடம், கிறிஸ்துவின் அரசாட்சியின் யுகம் என்று வேதம் நேரடியாகக் குறிப்பிடவில்லையாயினும், அதுவே உலகிற்கு இழந்ததெல்லாம் திரும்பப் கொடுக்கிற, ஓய்வநாளாக இருக்கிறது. இருந்தபோதும், இந்த போற்றுதற்குரிய பாரம்பரியங்கள் எல்லாம் தகுந்த ஆதாரத்திலே நிலத்து நிற்கிறது. ஆறு நாள் வேலசெய்து, ஏழாம் நாளில் தங்கள் சொந்த வேலுகள் விட்டு, ஓய்ந்திருக்கவேண்டுமென்று முன் அடயாளமான மக்களாகிய, இஸ்ரவேலருக்குக் கட்டள கொடுக்கப்பட்டது. எல்லா சிருஷ்டிகளும் பாவம், மரணம் என்கிற அடிமத்தனத்தில் 6000 வருடங்களாக வீணாக வேதனப்பட்டனர் (ரோமர் 8:22). ஏழாவது ஆயிரவருடமாகிய கிறிஸ்துவின் நாளில், இந்துன்பங்களெல்லாம் மேய்ப்பரும், குருவுமாகிய கிறிஸ்து, அவருடய விலயுயர்ந்த இரத்தத்தினால் நீக்கி, அவர்களுக்கு ஓய்வையும், இழந்துபோன ஆசீர்வாதங்களையும் திரும்பக் கொடுத்து, பாவமன்னிப்பையும், பாவத்திலிருந்து அவர்களுக்கு விடுதலையும் கொடுப்பார் என்பதற்கு சரியான முன் உதாரணமாக இந்த ஓய்வநாள் காணப்படுகிறது. முன் அடயாளமான ஓய்வு (ஏழாவது) நாளில் கிறிஸ்து வியாதியுள்ளவன நோக்கி, “நீ சொஸ்தமாக வேண்டும் என்று விரும்புகிறாயா?” என்று கேட்டு, அவனுடய விசுவாஸத்திற்கும், கீழ்ப்படிதக்கும் பதிலாக, அவனுடய படுக்கைய எடுத்துக்கொண்டு நடக்கப்பலத்தக்கொடுத்து அவன் சொஸ்தமாக்கினார். (யோவான் 5:69; மத் 12:10,13; யோவான் 7:23; லூக்கா 13:11,16;14:15). ஆகயால், உண்மயான ஓய்வு நாளாகிய ஆயிர வருடத்தில்

விசுவாஸத்தோடும், கீழ்ப்படிதலோடும் நடப்பவன் ஜீவுனயும், நித்திய சுகத்தயும் பெறுவான் என்பது உலகமுனத்திற்கும் பிரகடனப் படுத்தப்படும்.

நாம் முன்கூட்டியே பார்த்தபடி, ‘நாள்’ என்பதற்குக் ‘காலவுர யறயே’ கிடயாது என்றும், ஆனால் அது நீண்ட அல்லது குறுகியகாலப் பகுதியக் குறிக்கிறது (முதல் புத்தகம் அத்தியாயம் 8) என்ற உண்மயும் நாம் மறந்துவிடாதபடிக்கு இருக்க வேண்டும். ஏழாவது ஆயிரமாண்டின் உலக சரித்திரமானது, தேவனுடய கணக்கின்படி, அவருக்கு ஏழாவது நாளாக இருக்குமென்று அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு தெரிவிக்கிறார். “பிரியமானவர்களே, கர்த்தருக்கு ஒருநாள் ஆயிரம் வருடம் போலவும், ஆயிரம் வருடம் ஒருநாள் போலவும், இருக்கிறதென்கிற இந்த ஒரு காரியத்த நீங்கள் அறியாதிருக்க வேண்டாம். கர்த்தருடய நாள் இரவிலே திருடன் வருகிற விதமாய் வரும். அப்போது வானங்கள் மடமடவென்று அகன்றுபோம், பூதங்கள் வெந்து உருகிப்போம்; பூமியும் அதிள்ள கிரியகளும் எரிந்து அழிந்து போம்.” (2 பேதுரு 3:8,10).

உலகின் ஏழாவது ஆயிரவருடசரித்திரம் ஒரு யுகம், அதாவது இயேசு கிறிஸ்துவின் இராஜ்ஜியம் என்று, விசேஷமாகக் குறிப்பிட்டபடி, அது கி.பி.1873இல் ஆரம்பித்தது என்பதயும், நாம் அந்த ஏழாவது ஆயிர வருட யுகத்தில் ஏற்கனவே நுழந்துவிட்டோம் என்பதயும் ரூபகாரப்படுத்துவோம். நாம் முந்தய புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றபடி, கர்த்தரின் நாளான ஆயிர வருட யுகத்தின் உதயம் இருளாகவும், குறாவளியப்போன்று பயங்கரமாகவும், உலகிற்கும், பேர், சபக்கும், அது முழுவதும் ஆபத்துக் காலமாகவும் இருக்குமென்று வேதம் நமக்குக் காண்பிக்கிறது. எனினும், சவிசேஷத்தில் சொல்லப்பட்டபடி, விசுவாஸத்தின் மூலம் சுகத்தயும், சமாதானத்தயும் பெற்ற பரிசுத்தவான்களுக்கு இந்த அதிகால உதயத்தின் ஒளி உற்சாகத்தயும், சுகத்தயும் தரும். இந்த சவிசேஷம் ஒரு பெரிய நங்கூரத்தப் போன்று உள்ளது. ஆபத்துக் காலத்தத் தாண்டி, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களயும், மகிமயின் ஆட்சியயும் பரிசுத்தவான்கள் காண்கிறார்கள்.

இன்றய உலகின் பொதுவான நிலமயயும், 1873 லிருந்து அதிவேகமாக பரவி வருகிற சோஷலிசம், நிகிலிசம், கம்யூனிசம் ஆகியவுகள், பெரிய சக்திகளக் கவிழ்த்துப் போட்டு, இவ்வலகின் ஐசுவரியங்கள எல்லோருக்கும் பகிர்ந்தளிக்க விரும்புகிற நிலமுகள், நம் எதிர்பார்ப்பிற்குள்ளாக இருந்தாம், இந்த விஷயங்கள் சட்டத்தயும்,

ஒழுங்கும், சமாதானத்தையும் விரும்புகிறவர்களால், ஒவ்வாது என்று விட்டு விடப்படுகின்றன. இந்த குழப்பமும், ஆபத்தும், அதிகமான முழுமையான சட்டம், ஒழுங்கு, நீண்ட சமாதானம் ஆகியவகளை ஏற்படுத்த உண்டான, தேவனுடைய ஏற்பாடுகள் என்பது அறிந்த மக்கள் மட்டுமே, அவர்கள் கலங்கி செய்கிற மகா பயங்கரமான பீதியிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள்.

காலக்கணக்கின் ஒரே மதிப்பீடான ஆயிர வருட அல்லது ஏழாவது யுகத்தப்பற்றி இது சுட்டிக்காட்டவில்லை. ஏனெனில் காலக் கணக்கிற்கு முற்றும் சார்ந்திராத அநேக தீர்க்கதரிசன வரிகள், நாம் இங்கே கொடுக்கும் போது காலக் கணக்கு, அநேக தீர்க்கதரிசன வரிகள் ஸ்தாபிக்கிற ஒரு அளவாயிருக்கிறது என்பது உணரலாம். காலக் கணக்கு சார்ந்திராத தீர்க்கதரிசனங்களின் போதனக்கும், காலக் கணக்கு சார்ந்த தீர்க்கதரிசனங்களின் போதனக்கும் உள்ள நேர்த்தியான உடன்பாடு, தீர்க்கதரிசனங்கள் சரியான இடத்தில் பயன்படுத்தி இருக்கிறோம் என்பது மட்டுமல்லாமல், காலக் கணக்கு சரியாயிருக்கிறது என்பதும் நிரூபிக்கிறது. திறக்க அரிதான பொக்கிஷத்தின் பெட்டகத்த திறப்பதின் மூலமாகவே, அது சரியான சாவி என்பது நிரூபணமாவது போலவே, இதுவும் இருக்கிறது. கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள காலக் கணக்கு, கிறிஸ்துவின் இராஜஜியத்தக் குறித்தும், அது ஸ்தாபிக்கப்படுவதக் குறித்தும், சொல்லப்பட்ட பல தீர்க்கதரிசனங்களின் தொடர்பான ஒழுங்கும், காலத்தையும் இசுவாய்க் காண்பிக்கிறது. சாவியிள்ளு கப்பிடையும், ஏற்ற இறக்க அளவுகளும் ஒன்று சேர்ந்து பூட்டத்திறக்க பயன்படுவதப் போல், வேதாகம காலக் கணக்குகளும் அவற்றின் நிரூபணங்களும் சத்தியத்த அறியப் பயன்படுகிறது.

6000 வருட காலக்கணக்கின் சாராம்சம்

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சுருக்கமான காலக் கணக்குப் பகுதிகள் வேதாகம காலக் கணக்கு என்று முறையாக அழக்கலாம். ஏனெனில் வேதாகமத்திலிருந்து மட்டுமே, அறிஞர்கள் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நம்பகமான சரித்திர நாள், கோரேஸ் இராஜாவின் முதல்வருடமாகிய கி.மு. 536 வர எடுத்துக் கொண்டு, இந்த காலக் கணக்கு நாம் தொகுத்துள்ளோம். நம்பகமான உலக இராஜஜிய சரித்திரம் ஆரம்பித்த இங்குதான், வேதாகமக்காலக் கணக்கு என்கிற நூல் அறுந்து விடுகிறது. நமக்கு நாமே உதவிசெய்து கொள்ள முடியாத காலப்பகுதி முடியும்வர,

இந்த காலக் கணக்கு வேதம் நமக்குத் தெரிவிப்பதால், இது தெய்வீக வழி நடத்துதல் என்பதற்கு நல்ல ஆதாரமாகும்.

	வருடங்கள்
1. ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பு முதல் ஐலப்பிரளயம் வர	1656
2. ஐலப் பிரளயம் முதல் ஆபிரகாமோடு உடன்படிக்கை பண்ணும் வர	427
3. ஆபிரகாமோடு உடன்படிக்கை செய்தது முதல் நியாயப் பிரமாணம் கொடுக்கப்படும் காலம் வர	430
4. நியாயப் பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டது முதல் கானான் தேசம் பங்கிடப்படும் வர	46
5. நியாயாதிபதிகளின் காலம்	450
6. இராஜாக்களின் காலம்	513
7. தேசம் பாழாக்கப்பட்ட காலம்	70
8. தேசம் பாழாக்கப்பட்ட கால முடிவிலிருந்து கி.பி. 1 வர	536
9. கி.பி. 1 முதல் கி.பி. 1873 வர	1872
மொத்தம்	6000

நாம் ஒவ்வொரு காலப் பகுதியும் முக்கியமாகக் கவனிக்கும் போது, தேவனுடைய வசனங்களில் எவ்வளவு பலமாக நமது விசுவாசத்த அஸ்திபாரமாகப் போட்டிருக்கிறோம் என்பது வாசகர் தனக்குத்தானே நிதானித்துக் கொள்வாராக. புழய ஏற்பாட்டின் சரித்திர கால விபரத்தில் நாம் காண்கிற இரண்டுவித தட்கள், தேவன் புதிய ஏற்பாட்டின் மூலம் நீக்கி, சரித்திரத் தொடர்ச்சியப் பாலம் போன்று கொடுத்துள்ளது நாம் கண்டுபிடிக்கும் போது, நாம் முன்னமே கவனித்த மற்ற சத்தியங்களுக்கு செய்தது போல, வெளிப்படுத்தப்படவேண்டிய, குறிப்பிட்டக்காலம் வரும் வர, தமது காலங்களையும் வேளகளையும் தேவன் மறத்து, வத்து இருக்கிறார் என்பதில் நமக்கு நம்பிக்கை அதிகமாகிறது.

கோரேஸ் இராஜாவின் இராஜஜிய பாரம் வர மேலே சொல்லப்பட்ட வரிசை கிரமத்தில், கடந்து போன காலப் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றும், நாம் இப்போது ஆராய்வோம். கயில் வேதாகமத்த வத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு மேற்கோளையும் சரிபார்த்து, பிறகு மனிதனுடைய வார்த்தையாக அல்ல தேவனுடைய வார்த்தையாக ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதிலிருந்து பூமியில் ஜலப்பிரளயம் வற்றிப் போகும் வரையுள்ள பகுதியின் காலக் கணக்கு

	வருடங்கள்
1. ஆதாம் நூற்றுமுப்பது வயதான போது, ... ஒரு குமாரனப்பெற்று, அவனுக்கு சேத் என்று பேரிட்டான் (ஆதி 5:3)	130
2. சேத் நூற்றந்து வயதானபோது ஏனோசப்பெற்றான் (ஆதி 5:6)	105
3. ஏனோஸ் தொண்ணூறு வயதானபோது கேனான பெற்றான். (ஆதி 5:9)	90
4. கேனான் எழுபது வயதான போது மகலாலெயேல் பெற்றான் (ஆதி 5:12)	70
5. மகலாலெயேல் அறுபத்தந்து வயதானபோது, யாரேதப் பெற்றான் (ஆதி 5:15)	65
6. யாரேத் நூற்று அறுபத்திரண்டு வயதானபோது, ஏனோக்கப் பெற்றான். (ஆதி 5:18)	162
7. ஏனோக்கு அறுபத்தந்து வயதானபோது, மெத்தாசலாவப் பெற்றான். (ஆதி 5:21)	65
8. மெத்தாசலா நூற்றெண்பத்தேழு வயதானபோது, லாமேக்கப் பெற்றான். (ஆதி 5:25)	187
9. லாமேக்கு நூற்றெண்பத்திரண்டு வயதானபோது, ஒரு குமாரனப் பெற்று அவனுக்கு நோவா என்று பேரிட்டான். (ஆதி 5:28,29)	182
10. ஜலப்பிரளயம் பூமியின்மேல் உண்டானபோது, நோவா அறுநூறு வயதாயிருந்தான். (ஆதி 7:6)	600
ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது முதல், நோவா காலத்தில் ஜலப்பிரளயம் வற்றிப் போகும் வர (ஆதி 8:13)	1656

இதவிட அதிக தெளிவான சரியான நாள் எதிர்பார்க்க முடியாது.
அடுத்த காலப் பகுதிய ஆராய்வோம்.

ஜலப்பிரளயத்திலிருந்து ஆபிரகாமின் தந்த தேராகு மரித்தபோது
ஆபிரகாமோடு உடன்படிக்க செய்ததுவரையுள்ள காலப் பகுதி

	வருடங்கள்
1. சேமுடய வம்ச வரலாறு: ஜலப் பிரளயம் உண்டாகி இரண்டு வருஷத்திற்கு பின்பு, சேம் நூறுவயதானபோது அர்பக்சாத் பெற்றான். (ஆதி 11:10)	2
2. அர்பக்சாத் முப்பத்தந்து வயதானபோது சாலாவப் பெற்றான். (ஆதி 11:12)	35
3. சாலா முப்பது வயதானபோது ஏபேரப் பெற்றான் (ஆதி 11:14)	30
4. ஏபேர் முப்பத்தி நா வயதானபோது, பேலேகப் பெற்றான். (ஆதி 11:16)	34
5. பேலேகு முப்பது வயதானபோது ரெகூவப் பெற்றான் (ஆதி 11:18)	30
6. ரெகூ முப்பத்திரண்டு வயதானபோது, செரூகப் பெற்றான் (ஆதி 11:20)	32
7. செரூகு முப்பது வயதானபோது நாகோரப் பெற்றான் (ஆதி 11:22)	30
8. நாகோர் இருபத்தொன்பது வயதானபோது தேராகப் பெற்றான் (ஆதி 11:24)	29
9. தேராகுடய ஆயுசு நாட்கள் இருநூற்றந்து வருஷம்; தேராகு ஆராளிலே மரித்தான் (ஆதி 11:32)	205
மொத்தம்	427

இதுவும்கூட மிகத் தெளிவாகவும், சரியாகவும் இருக்கிறது. ஆனால்
அடுத்த காலப்பகுதி அவ்வளவு சுலபமாகக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.
ஏனெனில் இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்திலிருந்து வெளியேறியதிலிருந்து காலக்
கணக்கு என்னும் நேரடியானப்பாத துண்டிக்கப்படுகிறது. பவும்,
ஸ்தேவானும் பரிசுத்த ஆவியின் வார்த்தகளினாலே இணக்கும் சங்கிலி
வுளயத்தத் தரவில்லயெனில், இதற்குமேலே நாம் சென்றிருக்க
முடியாது.

ஆபிரகாமோடு உடன்படிக்கை செய்தது முதல், நியாயப் பிரமாணம் கொடுக்கப்படும் வரையுள்ள காலப்பகுதி.

இந்த காலப்பகுதியின் அளவு 430 வருடங்கள் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறுகிறார். (காலத்தியர் 3:17) அந்த உடன்படிக்கையில் கானான் தேசத்த நித்தியக் காலமாகவும், சுதந்திரமாகக் கொடுக்க வாக்குத்தத்தம் பண்ணுதம் அடங்கியுள்ளது. அதே உடன்படிக்கை, ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோரிடம் பல தடவகள் உறுதி படுத்தப்பட்டது. (ஆதி 12:7, 8; 13:14,18; 26:3,4; 35:9,12; 46:24; 50:24). ஆபிரகாம், இந்த உடன்படிக்கையப் பெற்றுக்கொள்ள முழுவதும் தகுதியுள்ளவனாக ஆனவுடனே, ஆதி 12:15,7யும் அப் 7:25யும் ஒப்பிட்டுக் காண்பித்தப்படி (முன்னால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதிற்கு ஏற்ப) இந்த உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது. அதாவது கானானுக்கு வருகிற வழியில் ஆரானில் ஆபிரகாமின் தந்த மரித்தபின், ஆபிரகாம் கானானுக்குள் நுழந்தவுடனேயே இந்த உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. ஸ்தேவானும், பவும் கூறியதற்கு ஏற்ப, தேராகின் மரணத்திற்குப்பிறகு உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது என்றும், இதன் பிறகு 430 வருடங்கள் கழித்து நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டது என்றும் நிசயமாகத் தெரிகிறது. எனவே இதன் மூலம் புழய ஏற்பாட்டுக் காலக் கணக்கின் இடவெளி, புதிய ஏற்பாட்டினால் ஒரு பாலமாக அமந்து நிரப்பப்பட்டது. இந்த கணக்கக் கவனமாகப் படித்து இந்தப் பாலம் எப்படிக்க கட்டப்பட்டது என்பதையும், அதிள்ள விசேஷங்களையும் ஆராய்வோம்.

“கர்த்தர் ஆபிரகாம் நோக்கி (முன்னமேயே அதாவது அவன் கல்தேயரின் பட்டணமாகிய ஊர் அல்லது மெசப்பொத்தோமியாவ விட்டு புறப்படுமுன்); நீ உன் தேசத்தையும் உன் இனத்தையும், உன் தகப்பனுடைய வீட்டையும் விட்டு புறப்பட்டு, நான் உனக்குக் காண்பிக்கும் தேசத்துக்குப் போ. (அப்படி நீ செய்தால்) நான் உன்னைப் பெரிய ஜாதியாக்கி உன்ன ஆசீர்வதித்து உன் பேரப் பெருமப்படுத்துவேன்; நீ ஆசீர்வாதமாய் இருப்பாய்” என்றார். (ஆதி 12:1,2ஐ அப் 7:2,3 உடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கவும்). ஆபிரகாமின் தந்த மரிக்கும் முன்பே அதாவது ஆரான் அல்லது சாரானில் அவன் குடியேறுவதற்கு முன்பே ஆபிரகாமுக்கு உடன்படிக்கை முன் மொழியப் பட்டிருந்தது இது குறிப்பிடுகிறது. உண்மையாக உடன்படிக்கை செய்வதற்கு முன்னதாக, ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தையும், கீழ்ப்படிதலையும்

சோதிக்க, ஒரு கட்டளைய அவனுக்கு முன்பாக வப்பது அவசியமாக இருந்தது. அவனுக்கு சொல்லப்பட்டபடி வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இடத்திற்கு தனது சொந்த ஊரையும், பந்துக்களையும்விட்டு வருகிறதன் மூலம், வாக்குத்தத்தத்தில் அவனது விசுவாசத்த சோதிக்கவே இந்தக் கட்டளைய பிறந்தது. ஆபிரகாமின் வயதான தந்த, மனவி, தமயன் மகன் லோத் ஆகியோரும் ஆபிரகாமுடன் அவனுடைய விசுவாசத்தில் பங்கு பெற்று, எதிர்காலத்தில் கிடக்கவிருக்கும் சுதந்தரத்தில் பங்கு பெற விரும்பி அவர்களுக்கு உத்தரவு கிடத்தபடி, நான்கு பேரும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பூமிக்குப் புறப்பட்டார்கள். ஆபிரகாமின் தந்த தேராகு ஆரானில் மரித்தார். தன்ன உடன்படிக்கைக்கு உட்படுத்திக்கொள்ளவும், பெற்ற உடன்படிக்கையப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும், ஆபிரகாம் கானானுக்கு சென்றான். ஸ்தேவான் இஸ்ரவேலர்களுக்கு கூறியதாவது, “அவனுடைய தகப்பன் மரித்த பின்பு, அவ்விடத்த விட்டு, நீங்கள் இப்பொழுது குடியிருக்கிற இத்தேசத்திற்கு அவுன் அழ்த்துக் கொண்டு வந்து குடியிருக்கும்படி செய்தார்.” “கர்த்தர் ஆபிரகாமுக்கு சொன்னபடியே அவன் (ஆரான் விட்டு) புறப்பட்டுப் போனான்.” (அப் 7:4; ஆதி 12:4). ஆபிரகாம் கானான் தேசத்தில் நுழந்தவுடனே உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. (ஆதி 12:5,7ஐ பார்க்கவும்) இப்படியாக நாம் உடன்படிக்கை ஆரம்பித்த நாளக் கண்டு பிடித்துள்ளோம். தேராகு மரித்தவுடன், இந்த 430 வருடங்களின் துவக்கமும் ஆரம்பித்தது. எனவே தேராகு மரித்தவுடன் இந்த நாள் (இந்த உடன்படிக்கையானது) ஆரம்பித்து காலக் கணக்கு என்னும் சங்கிலித் தொடர் நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கும்போது முடிவுடகிறது. நியாயப்பிரமாணத்தின் முதல் கட்டளைய பஸ்காவாகும். இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்துவிட்டு புறப்பட்ட அந்த நாளில்தான் இந்த பஸ்கா முதலாவதாக அனுசரிக்கப்பட்டது. (யாத் 12:41,43,47,50,51).

இதற்கு இசவாக “இஸ்ரேல் புத்திரர் எகிப்திலே குடியிருந்த காலம், 430 வருடம். 430 வருடம் முடிந்த அன்றைய தினமே கர்த்தருடைய சேனகள் எல்லாம் எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்பட்டது. அன்றைய தினமே கர்த்தர் இஸ்ரவேல் புத்திரர் அணி அணியாய், எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்படப் பண்ணினார்.” (யாத் 12:40,42,51) என வாசிக்கிறோம்.

பவும், மோசேயும் சொல்வது ஒன்றுக்கொன்று இசவாயில்ல என்று சிலர் நினக்கலாம். (யாத் 12:40,42; கலாத் 3:17). ஒரு வசனம் இஸ்ரவேலர் எகிப்தில் 430 வருடம் வாழ்ந்ததாகவும், மற்றொன்று ஆபிரகாமோடு உடன்படிக்கை செய்தது முதல் நியாயப்பிரமாணம்

கொடுக்கப்படும்படி 430 வருடம் என்றும் வலியுறுத்துகிறது. ஆபிரகாம் கானானுக்கு வந்ததிலிருந்து, நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படும்படி 430 வருடம் ஆகியிருந்தால், இஸ்ரவேலர் எகிப்தில் வாழ்ந்த காலம் அதவிட குறவாக இருக்கவேண்டும். இஸ்ரவேலர்கள் 430 வருடம் எகிப்தில் வாழ்ந்தார்கள் என்று அந்த வசனம் கூறாமல், அந்த மக்கள் எகிப்தில் வாழ்ந்த கொஞ்ச காலத்தையும் சேர்த்து மொத்த காலம் 430 வருடம் என்று கூறுவது நாம் கவனிக்கவேண்டும். (ஆங்கில வேதாகமத்தப் பார்க்கவும்.) எனவே இதத்தான் “எகிப்தில் இருந்த இஸ்ரவேல் புத்திரர் பரதேசியாய் சஞ்சரித்த காலம் 430 வருடமாகும்” என்று கூறுகிறது. ஆபிரகாம் முதன் முதலில் கானானுக்கு வந்தபோது, இந்த 430 வருடத்தின் துவக்கமும் ஆரம்பிக்கிறது. (எபி 11:8,9) லேவி தன் பிதாக்களின் அறயிலிருந்துகொண்டு, மெல்கிசேதேக்குக்கு தசம பாகம் கொடுத்ததுபோல, இஸ்ரவேல் மக்கள் அனவரும் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு போன்றவர்களுக்குள்ளாகத் தங்கியிருந்து 430 வருட வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். (எபி 7:9,10).

ஆபிரகாம், ஆரான் அல்லது சாரானவிட்டு புறப்பட்டு, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பூமியாகிய கானானில், கால்வத்தபோதுதான் இந்த உடன்படிக்கை அமுக்கு வந்தது. இந்த நாளிலிருந்து அவனும், பிறவாதிருந்த இஸ்ரவேலர்களும் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு சுதந்தரர்களானார்கள். வாக்குத்தத்தம் நிறவேறக் காத்திருந்து, அலந்து யாத்திரிகர்களப்போல் இருந்தார்கள். இந்த யாத்திரி, 430 வருடத்திற்குப் பிறகு, இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்திவிட்டு புறப்பட்டு, பெற்றுக்கொண்ட கட்டளகளில் முதலாவதான பஸ்காவ அனுசரித்ததுடன் முடிவுடகிறது. ஆகயால் மோசேயும், பவும் ஒரே காலப்பகுதியயே குறிப்பிடுகிறார்கள். அதாவது ஆபிரகாமுடன் உடன்படிக்கை செய்தது முதல், நியாயப்பிரமாணத்தப் பெற்றது வர 430 வருடம் ஆனது என்கின்றனர். நியாயப்பிரமாணத்தின் முதல் கட்டள பஸ்கா என்பதில் பவுல் விசேஷ முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார். (மோசேயும் கூறுகிறார் யாத் 12:42,43, 47, 50) மோசேயும் அந்த 430 வருட காலப்பகுதிக்கும், இஸ்ரவேலர் எகிப்தி விட்டு புறப்பட்ட அந்த ஒரு நாளுக்கு விசேஷ முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்.

ஆகயால் நமது மூன்றாவது காலப்பகுதிய சரியென நாம் நிரூபித்து விட்டோம். காலக் கணக்கு என்னும் சங்கிலியில், ஒரு இணக்கும் வுளயத்துக்காக கர்த்தர் ஒருநாளுக்கு கொடுத்துள்ள விசேஷக் கவனத்தப் பார்க்கும்பொழுது, இன்னும் விசேஷமாக அந்த நாளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட கவனம், ஆதிகால ஈபக்காகவோ அல்லது

வேறு எதற்காகவோ கொடுக்கப்படாமல், நமக்கு தற்போதய பயனுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதுக் கவனிக்கும்போது நமக்கு இன்னும் அதிக நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது.

யாத்திரயிலிருந்து கானான் தேசத்த கோத்திரங்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்படியுள்ள காலப்பகுதி

இஸ்ரவேலின் 40 ஆண்டுகாலம் அல்லது வனாந்திர சோதன நாளுக்கு பிறகு (உபா 8:2; சங் 95:8,10; எபி 3:8, 9) கானான் தேசத்தின் யுத்தத்திற்கும் தேசத்தப் பங்கிடுவதற்கும் ஆறு வருடங்கள் ஆனது. இஸ்ரவேலர் எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்பட்டுப் பாரானுக்கு செல்ல வழியில் சீனாயக் கடக்க ஒரு வருடம், ஒரு மாதம், 5 நாட்கள் ஆனது. (எண் 33:3; 10:11,13). அதன் பிறகுதான், பாரான் வனாந்திரத்தின் காதேஸ்பர்னேயாவிலிருந்து, உளவுக்காரர்கள் அனுப்பப்பட்டனர் (எண் 13:3,26; 32:8,13). உளவுக்காரர்களில் ஒருவனாகிய காலேப் தேசம் பிரிக்கப்படும்போது, தனது பங்கக் கேட்கும்போது (யோசுவா 11:23; 10:42), கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறான்: “தேசத்த வேவு பார்க்கக் கர்த்தரின் தாசனாகிய மோசே என்ன காதேஸ்பர்னேயாவிலிருந்து அனுப்புகிறபோது, எனக்கு நாற்பது வயதாயிருந்தது..... இப்போதும், இதோ, கர்த்தர் சொன்னபடியே என்ன உயிரோடு காத்தார். இஸ்ரவேலர் வனாந்திரத்தில் சஞ்சரிக்கையில் கர்த்தர் அந்த வார்த்தைய மோசேயோடே சொல்லி இப்போது 45 வருடமாயிற்று, இதோ இன்று நான் 85 வயதுள்ளவன்” (யோசுவா 14:7,10). இப்படியாக யோசுவா உறுதிப்படுத்துவது போல, தேசம் வேவு பார்க்கப்படுவதிலிருந்து, கானான் தேசம் பங்கிடப்படும் வர 45 வருடங்கள் ஆகிறது. வேவுக்காரர்கள் அனுப்பும் போது, ஒரு வருடமும் கொஞ்ச நாட்கள் ஆகிறத சேர்த்தால், எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டது முதல், கானான் தேசத்த வென்று பங்கிடும் வரக்கும் 46 வருடங்கள் ஆகிறது. இந்த காலப் பகுதியில் வேதம் சொல்வது போல 40 வருடங்கள் வனாந்திரத்திம் (அப் 7:36; எபி3:9) மீதி ஆறு வருடம் கானான் தேசத்தில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பூமிய (கானான) சுதந்தரிக்கவும், அது பங்கிடவும் ஆயிற்று.

பின்சூறிப்பு :

கணக்கிடும் போது சில்லற வருடங்கள் விட்டு விட்டு, முழு வருடங்களயே நாம் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சில

வேள்களில் சில்லறக் கணக்குகள் நீளமாகக் கூட வரலாம், சில சுருக்கமாக இருக்கலாம். உதாரணமாக சிதேக்கியா இராஜாவின் காலம். சிதேக்கியா 11 ஆண்டுகள் ஆண்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. (2 நாளா 36:11; எரேமியா 52:1) இருந்தபோதும் எரேமியாவின் புத்தகம் 52ஆம் அதிகாரம் 3,7வர வாசித்தால் சிதேக்கியா ஆண்டது 10 ஆண்டுகள் என்பதும் (10 வருடம் 4 மாதம் 9 நாட்கள்) கண்டுகொள்ளலாம். இப்படி வருகின்ற சில்லற மாதங்கள், நாட்கள் ஈடு செய்வதில் தேவசித்தம் நிலநின்று மேற்கொள்கிறது என்றும், நம்பிக்க தளராமல் நாம் மேற்கொண்டு கணக்கிட்டு வருகிற விளவுகளால் நிதானிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இதக் குறித்த தேவனுடய திட்டமான காரியத்த விளக்குவதற்கு ஆதி 7:11,13 ; யாத் 12:40,41இல் காணலாம்.

நியாயாதிபதிகளின் காலம்

கானான் தேசத்த பங்கிட்டுக்கொடுத்தது முதல், சவுல இராஜாவாக அபிஷேகம் செய்தது மட்டும் உள்ள, மிகமிக சிரமமான காலக் கணக்கு பகுதிக்கு நாம் இப்போது வருகிறோம். நியாயாதிபதிகள் தொடர்சியாக இல்லாவிட்டாம், இது நியாயாதிபதிகளின் காலம் என்று அழக்கப்படுகின்றது. நியாயாதிபதிகளின் புத்தகத்திம், சாமுவேலின் முதலாம் புத்தகத்திம் பதிவு செய்யப்பட்ட சுமார் 19 பகுதிகள் ஏறத்தாழ 450 வருடங்களைக் குறிக்கிறது. ஆனால் விட்டு விட்டுத் தொடர்சியாக இல்லாமல், இதிலிருந்து ஒரு சரியான முடிவுக்கு வராதபடிக்கு குழப்பமாக உள்ளது. புதிய ஏற்பாடு இந்தக் குறைய நீக்காமல் இருந்தால், இத வந்துகொண்டு, முன்னால் மற்ற பகுதிகள் நாம் சரியாக முடிவு செய்ததுபோல இந்தக் காலப்பகுதிய சரியாக முடிவு செய்திருக்க முடியாது. “தேவன் அவர்களுடய தேசத்த இவர்களுக்கு பங்கிட்டுகொடுத்து, பின்பு ஏறக்குறைய 450 வருடகாலமாய் சாமுவேல் தீர்க்கதரிசி வரக்கும், அவர்களுக்கு நியாயாதிபதிகள் ஏற்படுத்தி வந்தார். அதுமுதல் தங்களுக்கு ஒரு இராஜா வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டபடியே சவுலஇராஜாவாக கொடுத்தார்.” என்று பவுல் கூறுகிறார். (அப் 13:19,21).

இதில் ‘ஏறக்குறைய’ என்கிற வார்த்தை ‘ஹோஸ்’ (HOS) என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ‘அந்த

சமயத்தில்’ அல்லது ‘அந்த நேரத்தில்’ என்று பொருள்படும். இதே ஆசிரியர் அந்த கிரேக்க வார்த்தையே 3 இடங்களில் பயன்படுத்துகிறார். (அப் 1:10; 10:17; லூக்கா 24:32) பொது மொழி பெயர்ப்பில் ‘..... பொழுது’ (While) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால், இந்த வசனங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டபடி சரியாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். “பின்பு தொடர்ந்து 450 வருடகாலமாய் சாமுவேல் தீர்க்கதரிசிவரக்கும், அவர்களுக்கு நியாயாதிபதிகள் ஏற்படுத்தி வந்தார்” ‘சீரியாக்’ மொழி பெயர்ப்பில் கீழே உள்ளதுபோல் இருக்கிறது. “நியாயாதிபதிகளில் கூடசியான தீர்க்கதரிசி சாமுவேல் வர, 450 வருடங்களுக்கு அவர் நியாயாதிபதிகள் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்.”

நியாயாதிபதிகளின் காலப்பகுதியின் அளவுக்குறித்து, அப்போல் தலரால் சொல்லப்பட்ட இந்த விஷயம், சிக்கலுத் தீர்க்க விசேஷமாக திட்டமிடப்பட்டது என்பது நாம் ஒத்துக்கொள்கிறோம். இரண்டு சமயங்களில் மட்டுமே, அதாவது ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையிலிருந்து நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்ட 430 வருடமும், இந்த நியாயாதிபதிகளின் காலமும் மட்டுமே, புழய ஏற்பாட்டுக் காலக் கணக்கில் நம்பத்தகுந்த அளவு சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் இந்த இரண்டுமே புதிய ஏற்பாட்டில் தெளிவாக சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. சாதாரணமாகவே இப்படி ஆகியிருக்கிறது என்று நாம் யூகிக்க முடியுமா? தேவன் முதலில் இந்த விஷயத்த புழய ஏற்பாட்டுக் காலக் கணக்கில் முழுமையாகக் கொடுக்காமல் மறத்து, அதன்பின் புதிய ஏற்பாட்டில் இந்தக் குறைய நீக்கினார் என்று யூகிப்பது சாலப்பொருந்தும். குறிப்பிட்ட காலத்தில் இத அறிந்துகொள்ள விருப்பமுள்ளவர்கள், இந்தக் கணக்குகள் ஒத்துப்பார்த்து, இல்லாத சங்கிலி வளையங்கள், பெரிய காலக் கணக்கு நிபுணரான தேவனிடம் சார்ந்து பார்க்கும்போது, இதக் கண்டடய வேண்டும் என்பதற்காகவே தேவன் இத புழய ஏற்பாட்டில் மறத்து, புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்.

இராஜாக்களின் காலம்

கூடசி நியாயாதிபதிக்கு பிறகு சவுல் இராஜாவின் இராஜ்யபாரம், தாவீது அபிஷேகம் பண்ணப்படும்வர 40 வருடங்களாகும். அதற்குப்பின்

தாவீத தொடர்ந்து இராஜ்ஜியபாரம் செய்த இராஜாக்களின் காலத்த நாளாகம புத்தகத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு காணலாம்;

		வருடங்கள்
சவுல் அரசாண்ட காலம்	அப் 13:21	40
தாவீது அரசாண்டது	1 நாளா 29:27	40
சாலமோன் அரசாண்டது	2 நாளா 9:30	40
ரெகொபெயாம் அரசாண்டது	” 12:13	17
அபியா அரசாண்டது	” 13:2	3
ஆசா அரசாண்டது	” 16:13	41
யோசபாத் அரசாண்டது	” 20:31	25
யோராம் அரசாண்டது	” 21:20	8
அகசியா அரசாண்டது	” 22:2	1
அத்தாலியாள் அரசாண்டது	” 22:12	6
யோவாஸ் அரசாண்டது	” 24:1	40
அமத்சியா அரசாண்டது	” 25:1	29
உசியா அரசாண்டது	” 26:3	52
யோதாம் அரசாண்டது	” 27:1	16
ஆகாஸ் அரசாண்டது	” 28:1	16
எசேக்கியா அரசாண்டது	” 29:1	29
மனாசே அரசாண்டது	” 33:1	55
ஆமோன் அரசாண்டது	” 33:21	2
யோசியா அரசாண்டது	” 34:1	31
யோயாக்கீம் அரசாண்டது	” 36:5	11
சிதேக்கியா அரசாண்டது	” 36:11	11
மொத்தம்....		513

பாழாக்கப்பட்ட (சிறியிருப்பின்) 70 வருடங்கள்

இது நம்ம 70 வருடங்கள் தேசம் பாழாக்கப்பட்ட காலத்திற்கு கொண்டுவருகிறது. உலக இராஜ்ஜியபார சரித்திரத்தால், சரியாக நிர்ணயம் பண்ணப்பட்ட வருடமாகிய கி.மு. 536இல் (2 நாளா 36:2023) அதாவது கோரேஸ் இராஜாவின் முதல் வருடத்தில், பாபிலோனிலிருந்து மக்கள் தங்கள் தேசத்திற்கு திரும்பிய வருடத்தில், இந்த பாழாக்கப்படும் காலம் முடிவுட்கிறது. இதற்குப்பின் வேதாகம காலக் கணக்கு தொடரவில்லை.

சிறியிருப்பிலிருந்து மீட்கப்பட்டது முதல் 1873 வர

கோரேஸின் முதலாம் வருடத்திலிருந்து அதாவது 70 வருட பாழ் கடிப்புக்குப்பின், யூதர்கள் பாபிலோனிலிருந்து திரும்பியகாலம் முதல் கி.பி. 1 வர உள்ள காலம், வேதத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் முன்சொல்லப்பட்டபடி இந்த 536 வருட பகுதி, உலக இராஜாங்க சரித்திரத்தால் மிகவும் பலமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. படித்த கிரேக்க எகிப்தியனாகிய தாலமி என்ற பூகோள வான சாஸ்திர மேத, இந்த எண்கள் மிகவும் ஆணித்தரமாக நிர்ணயம் பண்ணியிருக்கிறார். இத பொதுவாக எல்லா அறிஞர்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள். இது தாலமி (Ptolemy Canon) அளவு என்று அழக்கப்படுகிறது.

எனவே (ஆதாமின்) சிருஷ்டிப்பிலிருந்து கிறிஸ்தவ ஆண்டு 'கி.பி.' ஆரம்பமாகும்வர, எல்லாம் சேர்ந்து 4128 வருடங்கள் ஆகியுள்ளன என்பது தெளிவாகவும், தொடர்சியான காலக்கணக்கு மூலம் கண்டு பிடித்திருக்கிறோம். இத்துடன் கிறிஸ்தவ ஆண்டு 1872ஐ சேர்த்தால் 6000 வருடமாகிறது. அதாவது ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதிலிருந்து கி.பி.1873 வர 6000 வருடங்கள் ஆகியுள்ளன.

இத யூஷெர் (USHER) என்பவரது காலக் கணித . நிர்ணய நாடன் ஒப்பிடுதல்

மேலே சொல்லப்பட்ட காலக் கணக்கு பொதுவான மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமத்தில், மார்க்ஜினில் (Margin) கொடுக்கப்பட்டுள்ள யூஷெரின் காலக்கணக்கிற்கு வேறுபடுவது அறிய, மிகவும் ஆவள் எவர்களாயிருப்பார்கள். இந்த இரு காலக் கணக்கும், 70 வருட சிறியிருப்பின் காலம்

வரக்கும் 124 வருடங்கள் வித்தியாசப்படுகின்றன. இந்த வித்தியாசங்கள் 18, 4, 2, 100 வருடங்கள் என 4 பகுதிகளாக உள்ளன. அவைகள் கீழே கொடுத்துள்ளோம்.

70 வருட சிறயிருப்பு மேலே சொல்லப்பட்டதற்கு 18 வருடம் முன் கூட்டியே, அதாவது, யூதர்களின் கட்சி இராஜாவாகிய சிதேக்கியாவின் இராஜ்யபாரம் நீக்கப்படுவதற்கு முன்பே, நடந்ததாக யூஷெர் என்பவர் கூறுகிறார். அதற்குக் காரணம் சிதேக்கியா இராஜா, இராஜ்யபாரம் பண்ணும்போது, பலர பாபிலோனிய இராஜா சிற பிடித்து சென்றான் என்பதாகும். இந்த தற்காலிக சிறயிருப்பு, சிதேக்கியா இராஜா பதவி துறக்குமுன் 11 வருடங்கள்தான், 18 வருடங்கள் அல்ல என்பதக் கவனிக்கவும் (2 நாளா 36:9,10,17; 2 இராஜா 24:8,16). அந்த 70 வருட சிறயிருப்பின் காலத்தக் குறித்து, சாதாரணமாக மற்றவர்கள் செய்யக்கூடிய தவறையே அவரும் செய்திருக்கிறார். ஆனால் தேவனோ அத தேசம் பாழான 70 வருடம் என்றும், தேசம் ‘மனிதனில்லாமம், மிருகமில்லாமம் அவாந்திர வெளியாய்’ கிடக்கவேண்டும் என்றும் திட்டவட்டமாகக் கூறுகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலம் சிதேக்கியாவின் இராஜ்யபாரம் நீக்கப்பட்டதற்கு முன்பல்ல, (2 இராஜா 24:14) சிதேக்கியா நீக்கப்பட்டபின்தான், தேசம் முழுமையாகப் பாழாயிற்று. அந்த சமயத்தில் ஏழ் எளியவர்கள் சிலர், திராட்சத் தோட்டங்களைக் கவனிக்கவும், பயிரிடும் குடிகளாகவும் விடப்பட்டிருந்தாம் (2 இராஜா 25:12), கொஞ்ச நாள் கழித்து பெரியவரும் சிறியவருமாகிய இந்த ஜனங்கள், கல்தேயருக்குப் பயந்து, எகிப்துக்கு ஓடிவிட்டார்கள். (வசனம் 26) இதில் சந்தேகமேதுமிருக்க முடியாது. ஆகயால் நாம் செய்தது போல, சிதேக்கியா இராஜாவின் இராஜ்யபாரம் முடியும்போதுதான் தேசம் பாழாகுதல் ஆரம்பித்தது என்று கணக்கிடப்படவேண்டும்.

4 வருட வித்தியாசம், யோராம் இராஜ்யபாரம் செய்த காலத்தில் காணப்படுகிறது. இவருடய இராஜ்யபாரம் 4 வருடங்கள் என்று யூஷெர் கூறுகிறார். ஆனால் வேதமோ 8 வருடம் என்று கூறுகிறது. (2 நாளா 21:5; 2 இராஜா 8:17).

இரண்டு வருட வித்தியாசத்தில், ஒரு வருடம் ஆகாஸ் அரசாண்ட காலத்தில் காணப்படுகிறது. யூஷெர் இவரது காலத்த 15 வருடம் என்கிறார். ஆனால் வேதமோ 16 வருடம் எனக் கூறுகிறது. (2 நாளா 28:1; 2 இராஜா

16:2) இன்னொரு வருடம் யோவாஸ் காலத்தில் காணப்படுகிறது. யூஷெர் இது 39 வருடங்கள் என்கிறார். வேதமோ 40 வருடங்கள் எனக் கூறுகிறது. (2 இராஜா 12:1; 2 நாளா 24:1).

யூத சரித்திர ஆசிரியர் ஜோஸிபஸ் காலக்கணக்க, யூஷெர் ஏற்றுக் கொண்டதாலோ அல்லது ஏற்றுக்கொள்ள நினத்திருந்தனாலேயோ தான் இந்த வித்தியாசங்கள் வருகின்றன என நாம் அநுமானிக்கலாம். ஆனால் இந்த ஜோஸிபஸ் காலக்கணக்கு தவறானது என்று பொதுவாக இப்போது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவன் தாமே இதயெல்லாம் எடுத்து சொல்வார் என்று நம்பி, வேத ஆதாரத்த மட்டும் எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம்.

மேலே சொல்லப்பட்ட 24 வருட வித்தியாசம் இராஜாக்களின் காலத்தில் இருப்பதமட்டும் இல்லாமல், யூஷெரின் காலக் கணக்கும், மேலே சொல்லப்பட்ட வேதாகம காலக் கணக்கும், நியாயாதிபதிகள் காலத்தில் 100 வருடங்கள் வித்தியாசப்படுகின்றன. 1 இராஜா 6:1இல் சொல்லப்பட்டபடி அதாவது சாலமோனின் 4ஆவது வருடத்தில் இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்திலிருந்து வந்து 480 வருடம் ஆகியுள்ளது என்ற வசனத்தினால், இங்கு யூஷெர் தவறாக வழிநடத்தப்படுகிறார். இது 580 வருடம் என வாசிக்கவேண்டும். இது புழய ஏற்பாட்ட பிரதி எடுக்கும்போது, ஏற்பட்ட தவறாக இருக்கலாம். ஏனெனில், சாலமோனின் 4 வருடத்துடன், தாவீதின் 40 வருடத்தையும், சவுல் இராஜ்யபாரம் செய்த 40 வருடத்தையும், எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டு சென்று, கானான் தேசத்தப் பிரிக்கும்வரையுள்ள 46 வருடத்தக் கூட்டினால் 130 வருடங்கள் ஆகின்றன. 480 வருடங்களிலிருந்து இது கழித்தால், மீதியுள்ள 350 வருடம் நியாயாதிபதிகளின் காலம் என ஆகிறது. ஆனால் நியாயாதிபதிகளின் புத்தகத்திம் பவல் எழுதியதிம், இது 350 என்று இருப்பதற்கு பதிலாக 450 வருடம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எபிரேய எழுத்தில் 4ம், 5ம் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரி இருப்பதால், 580க்கு பதிலாக, 480 என்று எழுதியிருக்கலாம் என்று அநுமானிக்கலாம். ஆனால் மற்ற வசனங்களுக்கு இசவாக 1 இராஜா 6:1 வசனத்தில் 580 என்று சரியாக வாசிக்கவேண்டும்.

பின் குறிப்பு : , எனவே, ஏதாவது ஒரு காரணத்தினால் சிறு தவறு ஏற்பட்டால் கூட தேவனுடய வசனங்கள் அத்த திருத்திவிடுகின்றன. வேதாகம காலக் கணக்கில் புழய ஏற்பாட்டில் இருந்த இந்த இடவெளி

புதிய ஏற்பாட்டு வசனத்தினால் பாலம்போல நிரப்பப்பட்டது என்பது, நாம் இங்கு நினவு கூறவேண்டும். இதப்போன்றே இன்னொரு இடத்தில் 2 நாளா 36:9; 2ராஜா 24:8. யோயாக்கீன் வயது 18 ஆகவும், 8 ஆகவும் தருகின்றது பாரக்கலாம். இதில் ஒன்றுதான் சரியாக இருக்க முடியும். யோயாக்கீன் ஆண்டது மூன்று மாதங்களே. பொல்லாப்பு செய்ததால் சிறயிருப்பக் கொண்டு தண்டிக்கப்பட்டான். பிரதியெடுக்கையில் பிரதியெடுப்பவர்கள் செய்த, சிறு சிறு தவறுகளைக் கூட தேவன் வேறு ஒரு வசனம் மூலம் திருத்தி வழி நடத்துகிறார். தேவ வார்த்தையின் முழு இசுவம் விசுவாசத்திற்கு அடிப்பட ஆதாரமாக இருக்கிறது.

ஆகயால் ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து கி.பி. 1 வர 4005 வருடங்கள் ஆகியுள்ளன என்று யூஷர் கூறும்போது, உண்மையாக நாம் காண்பித்ததுபோல, வேதாகமத்தின் பிரகாரம் 4129 வருடங்கள் ஆகியுள்ளன என்பதே சரியானதாகும். எனவே கி.பி. 1872இல் 6000 வருடங்கள் முடிகிறது என்றும், கி.பி.1873இல் 7ஆவது ஆயிர வருடம் ஆரம்பித்தது அல்லது பூமியின் 7ஆவது ஆயிர வருட சரித்திரம் ஆரம்பித்தது என்றும் காண்பிக்கிறது.

எனவே சிருஷ்டிப்பிலிருந்து, உலக இராஜ்ய சரித்திரத்தால் ஆணித்தரமாக நிர்ணயம் பண்ணப்பட்ட சரித்திரகாலம் வரக்கும், (கி.மு. 536) வேதாகமத்திலிருந்து மட்டுமே எடுத்து சேர்க்கப்பட்ட காலக் கணக்கு மிகவும் சரியானதாகவும், ஆணித்தரமாகவும் தகுதியான காரணத்துடனும் இருக்கிறது; மேம் இது அதிசயிக்கத்தக்க விதமாக தெய்வீக அருளினால் பதிவு செய்யப்பட்டு, டிரக்கப்பட்டு, பின் குறிப்பிட்ட காலத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளிப்படுத்தப்படும் இருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாக அது சமீபத்திலிருந்து, கிறிஸ்தவ ஆண்டிற்கு நம்பகமான தேதிகளைக் கொடுத்ததோடு, கால ஓட்டத்தில் மிகத்துல்லியமாக நம்ம நாமே அறிந்து கொள்வதற்கும் உதவுகிறது. மகிமயின் யுகமாகிய ஏழாவது ஆயிர வருடத்தில் நுழந்திருக்கிறோம் என உணர்ந்தால், நம்பிக்கையுடன் நாம் தலைய நிமிர்த்தி, களிகூற ஆரம்பிக்கலாம். ஏழாவது ஆயிர வருட யுகத்தின் ஆரம்பம் இருளாகவும், ஆபத்து நிறந்ததாகவும் இருக்குமென தீர்க்கதரிசிகளின் மூலம் முன் உரக்கப்பட்டபடி, இப்போதே இடிமுடிக்க மேகங்கள் சுற்றிப் பெருகி இருளாகிக்கொண்டிருக்கிறது.

நமது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிறந்த நாள்

ஆறாவது நூற்றாண்டில்தான், சபயானது, கிறிஸ்து பிறந்ததிலிருந்து (அதாவது பெர்சிய இராஜாவாகிய கோரேஸின் முதலாம் வருடத்திலிருந்து 536 வருடத்திற்குப்பின்) வருடங்கள் தற்போது இருப்பது போல 'கி.பி.' என்ற பெயர் மூலம் எண்ணத்துவங்கியது. 6ஆம் நூற்றாண்டில் (Dionysius Exiguus) டயோனிசிய எக்ஸிகவஸ் மற்றும் சில அறிஞர்கள் இந்த, கி.மு., கி.பி.ய நிர்ணயத்திருந்த போதும், 2 நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் அதாவது 8ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் எண்ணத் துவங்குதல் கட்டப் பிக்கப்பட்டது. இந்த 'கி.பி.' என்பது நியமித்த நாள் சரியானதாகவோ, தவறானதாகவோ இருந்தால்கூட இப்போது கொடுத்துள்ள, ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து கி.பி. 1872 வர 6000 வருடம் முடிந்திருக்கிறது எனக்காண்பிக்கின்ற காலக் கணக்கு பாதிக்காது. ஏனெனில் 1872 என்பது 'கி.பி.' என்பது நியமித்த நாளுக்குப் பின்னும், 536 வருடம் என்பது 'கோரேஸ்' இராஜாவின் முதலாம் வருடத்திலிருந்து 'கி.பி.' என்பதற்கு முன்னுமாக இருப்பதால் 'கி.பி.' என்பது கிறிஸ்து பிறந்த வருடமாக இருந்தால் இல்லாவிட்டால், இதனால் பாதிப்பு ஒன்றும் இருக்காது.

இத நாள் ஒரு கோட்டின் மீதுள்ள நட்சத்திரத்தக்கொண்டு விளக்குவோம்.

B.C. ————— ★ ————— A.D.

கி.மு.

கி.பி.

இந்த கோடானது ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து, கி.பி. 1873 வர 6000 வருட பூமியின் சரித்திரத்தக் குறிப்பதாக இருக்கட்டும். இந்த நட்சத்திரமானது 'கி.மு.'வின் முடிவையும், 'கி.பி.'யின் துவக்கத்தையும் குறிப்பதாக இருக்கட்டும். இந்த நட்சத்திரம் வலதுபுறமாவது, இடதுபுறமாவது நகருமேயாயின், வருடங்களின் பெயர் மட்டுமே மாறுமே தவிர, மொத்தக் காலப்பகுதி எவ்விதத்திற் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அதாவது இந்த நட்சத்திரத்த இடதுபுறம் ஒரு வருடம் நகர்த்தினால், இதன் விளவாக கி.மு.வில் ஒரு வருடம் குறந்தும், கி.பி.இல் ஒரு வருடம் அதிகமாயும் இருக்குமே தவிர (கி.மு + கி.பி.) வருடங்களின் கூடுதல் ஒன்றே. ஏனெனில் ஒரு பகுதியிலிருந்து நீக்கப்படும் வருடங்கள் மற்ற பகுதியில் சேர்ந்துவிடும். நாம் இப்போது இயேசுவின் பிறப்பின் நாள் விவரமாக ஆராய்வோம்.

ஏனெனில் நாம் இனி பார்க்கப்போகும் பாடங்களுக்கு இது மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்.

பண்டிதர்களிடையே, 'கி.பி.' என்று குறிக்கப்பட்ட காலம் தவறானது என்றும், அது 'கி.பி' என்று குறிப்பிடப்பட்டதற்கு நான்கு வருடங்களுக்கு முன் இருந்திருக்கவேண்டும் என்றும் கருத்து நிலவி வருகிறது. அதாவது கிறிஸ்து கி.மு. 4இல் பிறந்திருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். இந்தக் கருத்தையே பொது மொழிபெயர்ப்பில் வேதத்த வெளியிட்டு வருபவர்கள் பின்பற்றுகின்றனர். ஆனால் கி.மு. 4இல் தான் இயேசு பிறந்தார் என்பது நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மாறாக இயேசுகிறிஸ்து கி.மு. 2 அக்டோபரில் அதாவது 'கி.பி' என்று குறிப்பிட்ட வருடத்திற்கு முன்பு, ஒரு வருடம் + மூன்று மாதம் முன்னதாகவே பிறந்தார் என்று நாம் காண்கிறோம்.

நமது இரட்சகரின் பிறப்பு சரியானபடி குறிப்பிட 'கி.பி.' என்பது 4 வருடங்களுக்கு முந்தியே நிர்ணயித்திருக்கவேண்டும் என்று பலர் கூறுவதற்குப் பொதுவான காரணம் யாதெனில், யூத வரலாற்று ஆசிரியன் ஜோஸிபஸ் எழுதியிருக்கிற சில குறிப்புகளையும், ஏரோது இராஜா ஆண்ட வருடங்களையும் ஒன்று சேர்க்க விரும்புவதேயாகும். ஜோஸிபஸ் என்பவரின் கருத்து என்னவெனில், 'கி.பி' ஆரம்பிப்பதற்கு 3 வருடத்திற்கு முன்பே, ஏரோது இராஜா இறந்துவிட்டதாகக் கூறுகின்றார். இந்தக் கருத்து உண்மையாக இருக்குமேயானால், நிசயமாக இயேசுகிறிஸ்து கி.மு. 4இல் பிறந்திருப்பார். ஏனெனில் இந்த ஏரோது இராஜாதான், பெதல்கேமிள்ள குழந்தைகள் வெட்டுப்படி உத்தரவிட்டவன். ஆனால் இவனிடமிருந்து இயேசுவும் காப்பாற்றப்பட்டார் (மத் 2:14,16). ஆனால் ஏரோது கி.மு. 4இல் இறந்தார் என்று சொல்லும் ஜோஸிபஸ்ஸின் வார்த்தைகள் சரியானதா? இல்லா என்றே பதிலளிக்கிறோம். இயேசுகிறிஸ்து கி.மு.4இல் பிறந்தார் என்று ரூபகாரப்படுத்துவதற்கு ஜோஸிபஸ்ஸின் கருத்துக்கள் மட்டுமே போதுமானது அல்ல. மேம் அவர் குறித்துவந்துள்ள நாட்கள் சரியானவ அல்ல என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன.

கி.மு. 4 என்பது எல்லோராம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதாயிருந்ததோடு, சரித்திர நிகழ்ச்சிகளும், நாட்களும் இதற்கு இசந்து, அத ஆதரிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. இந்த கி.மு. 4ஐ ஆதரிக்கக்கூடிய ஜோஸிபஸின் நிரூபணத்தில் ஒன்று, ஏரோதுவின் மரணத்திற்கு முன்பு ஏற்பட்ட சந்திர கிரகணம் ஆகும். ஏரோது இராஜா தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட பெரிய கழுகு ஒன்றை, தேவாலயத்தின் வாயிலின்மேல் வைத்திருந்தான். இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க யூதர்கள் மத்தியாஸ், யூதா என்பவர்கள் சில

இளஞர்கள் கொண்டு அந்த கழுகு கீழே இழுத்துப்போடும்படி செய்தனர். அவர்களும் அதன்படி செய்யவே, அவர்கள் சிறியில் அடக்கப் பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டனர். இதப்பற்றி விளக்கமாகப் பார்ப்போம். இதக்குறித்து, ஜோஸிபஸ் கூறுவதக் கீழே கொடுத்துள்ளோம். "அங்கு அந்த சமயத்தில் வேறொரு 'மத்தியாஸ்' என்ற பிரதான ஆசாரியன் இருந்தார். ஆனால் அந்தத் தங்கத்தாலான கழுகு சிலய கீழே தள்ளியதற்கும், இவருக்கும் எந்தவித தொடர்பும் கிடயாது. ஆனால் ஏரோது இராஜாவோ இவரப் பிரதான ஆசாரியன் நில்மயிலிருந்து, நீக்கிவிட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், உண்மையிலேயே குற்றமிழத்த மத்தியாசயும், அவனுடன் தவறு செய்த நண்பர்களையும், உயிரோடு எரித்துவிட்டான். அன்றைய இரவு ஒரு சந்திரக் கிரகணம் ஏற்பட்டது." இந்த நிகழ்ச்சி ஏரோதின் முக்கியமான கட்சி செயலாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஜோஸிபஸ் இந்த சந்திர கிரகணம் நிகழ்ந்த நாளும், கி.மு. 4ஆம் வருடமும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளதாகக் கூறியுள்ளார்.

ஆனால் எப்போதாவது மட்டுமே, ஒரு வருடத்தில் 4 தடவ சந்திர கிரகணம் ஏற்படுவதால், விசேஷித்த சூழ்நிலைகளில் தவிர, மற்ற சமயத்தில் ஆதப் பதிவுசெய்து,வப்பது பிரயோஜனம் இல்ல என்பது தெளிவாகிறது. சந்திரக் கிரகணம் ஏற்பட்ட வருடமும், இரவில் எந்த நேரத்தில் ஏற்பட்டது என்பதும், அது முழுமையானதா அல்லது குறவான கிரகணமா என்றும் கொடுக்கப்பட்டால், பல நிகழ்ச்சிகளில் செய்தது போல, இது தேதியக் குறிப்பதற்கு மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும். ஆனால் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த விஷயத்தில் அப்படி ஏதும் இல்லாததால் இந்த பதிலினால் காலக் கணக்கப் பொருத்தவுர எதையும் நிரூபிக்க முடியவில்லை. ஜோஸிபஸ் இந்த நிகழ்ச்சிக்கு முன்னமே அனுசரிக்கப்பட்ட ஒரு உபவாச நாள குறித்துக் கூறினாம், அது எவ்வளவு நாட்களுக்கு முன்னதாக என்றும், எப்படிப்பட்ட உபவாசம் என்றும் குறிப்பிடவில்லை.

கி.மு. 4இல் ஒரே ஒரு சந்திர கிரகணம் மட்டுமே ஏற்பட்டது. ஆனால் கி.மு. 1இல் மட்டும் 3 சந்திரக் கிரகணங்கள் ஏற்பட்டன. கி.மு. 4இல் கிரகணம் கொஞ்சம் மட்டுமே ஏற்பட்டது (அதாவது பாதி கிரகணம் மட்டுமே ஏற்பட்டது) ஆனால் கி.மு. 1இல் முழுக் கிரகணங்கள் ஏற்பட்டன. அதாவது கி.மு. 1இல் ஏற்பட்ட கிரகணங்களினால் முழு நிலவும் நீண்ட நேரம் மறக்கப்பட்டு, இது ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாக குறிப்பிடப்படும் வகையில் அமந்தது. கிரகணம் ஏற்பட்டதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், அது கி.மு. 4இல் ஏற்பட்டதற்குக் கொடுக்கப்படாமல் கி.மு. 1இல் ஏற்பட்டதற்கே கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

துரதிஷ்டவசமாக, ஏரோதின் மரணமானது, நம்பகமான சரித்திர வல்நரால் கொடுக்கப்படவில்லை; ஜோஸிபஸ் சரித்திரத்தின் சில முக்கிய நிகழ்ச்சிகளின் தேதிகள கொடுத்திருந்தாம், அவர் கொடுத்துள்ள நாட்கள் நம்பக்கூடியதாக இல்லை. அவர்களில் சில ஏரோது கி.மு. 4இல் மரித்தார் என்கிறது. ஆனால் இது இவரது மற்ற குறிப்புகளுக்கு ஒவ்வவில்லை. உதாரணமாக, ஏரோதின் மரணம் அவருடைய 70ஆவது வயதில் ஏற்பட்டது என்று கூறுகிறார். கி.மு.47இல் அவர் கவர்னராகப் பதவியேற்கும்போது அவருக்கு வயது 25 என்று ஜோஸிபஸ் கூறுகிறார். இதிலிருந்து ஏரோது (47+25) கி.மு 72இல் பிறந்தார் என்று நமக்குத் தெரிகிறது. அவர் தமது 70ஆவது வயதில் இறந்தார் என்றால், அவர் கி.மு.2 இல் தான் இறந்திருக்கவேண்டுமே தவிர கி.மு.4இல் இறந்திருக்க முடியாது.

ஏரோதின் இறந்தநாள குறித்து அறிஞர்களிடையே வித்தியாசமான கருத்துக்கள் நிலவியது, நாம் அறிந்து கொள்வது நல்லது. எனவே கி.மு. 4 தான் மத்2:14,16க்கு, இசவான நாள் என்று கூறுவதற்கு சரியான காரணமில்லை என்பது தெளிவாகிறது. 'பாஸ்டெட்ஸ்' ன் (Fausssets), ப பி ன் என்சுக்கிளோபீடியா, ஏரோது 20ஆம் வயதில் கவர்னரானார் என்கிறது. அப்படி அவர் தமது 70ஆவது வயதில் மரித்திருந்தால், அது கி.பி.2 ஆக இருக்க வேண்டும். ஏரோது பதவிக்கு வரும்போது அவருக்கு வயது 15 என்றும், எனவே அவர் கி.பி.7இல்தான் இறந்திருக்க வேண்டும் என்றும், சேம்பர்ஸ் என்சுக்கிளோபீடியாவும், ஸ்மித்தின் ,பபிள் அகராதியும் கூறுகின்றன. அப்பல்டென் ,சுக்கிளோபீடியா (Appleton's Cyclopaedia article Chronology) காலக்கணக்கு என்ற பகுதியில் கூறுகிறதாவது: "ஜோஸிபஸும் சரித்திரத் தேதிகள கொடுக்கிறார். ஆனால் அவர் மொத்தத்தில் மிகவும் கவனக் குறவாக இருந்ததால், அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதபடி இருக்கின்றன."

கர்த்தரின் பிறந்த நாளுக்கு ஆதாரமான வேதாகம சான்றுகள் நாம் இப்போது பார்க்கலாம். நமது கர்த்தரின் பிறப்பு கி.பி.1 ஜனவரிக்கு முன்னால் 1 வருடம் 3 மாதத்தில் நிகழ்ந்தது என்பதற்கும், பொதுவான ஆண்டுக்கு இது மிகவும் நெருங்கி இருக்கிறது என்பதற்கும், இந்த ஆதாரங்கள் சான்று பகர்கின்றன. அது பின்வருமாறு;

நம்முடைய கர்த்தரின் சுவிசேஷ ஊழியம், மூன்றா வருடமாகும். 69 வாரங்களால் உருவமாக கூறப்படும் 483 வருடங்கள் (தானி 9:24,27) அவர்

ஞானஸ்நானத்தோடு முடிவுற்றது. கடசி வாரமாகிய 70ஆவது வாரம் (7 வருடங்கள்) இஸ்ரவேயேக்கு கிருபயின் வாரமாக அமந்தது. அந்த ஏழாவது வாரத்தின் மத்தியில் கிறிஸ்து சங்கரிக்கப்பட்டார்; அதாவது ஊழியத்த ஆரம்பித்து மூன்றா வருடங்களுக்குப் பிறகு அவர் சங்கரிக்கப்பட்டார். இயேசு கிறிஸ்து புனிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகையின் போது அதாவது ஏப்ரல் 1ஆம் தேதி' அவர் சிவயிலே அறயப்பட்டார் (வருடம் எதுவாக இருந்தாம்) என்பது நாம் அறிவோம். கிறிஸ்துவின் மூன்றாவருட காலப்பணி ஏப்ரல் மாதம் முடியுமேயானால், அவர் அந்தப்பணிய துவங்கியகாலம் (வருடம் எதுவாக இருந்தாம்) அக்டோபர் மாதமாக இருக்கவேண்டும். எனவே ஏதோ ஒரு வருடம் அக்டோபர் மாதத்தான் அவர் பிறந்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அவருக்கு 30 வயதானபோது, தமது பணிய ஆரம்பிப்பதில் எந்தவித காலதாமதமும் செய்யவில்லை. மேம் அவர்களுடைய (யூத) சட்டத்தின்படி அவர் 30 வயதுக்கு முன், தமது பணிய ஆரம்பித்து இருக்கவும் முடியாது. மேம் நாம் வாசிக்கின்றபடி கிறிஸ்து தமது 30ஆவது வயதில் தமது பணிய ஆரம்பித்தார்.

யோவான் ஸ்நானகன் நம்முடைய கர்த்தரவிட ஆறு மாதம் மூத்தவர். (லூக்கா 1:26,36) எனவே இயேசுகிறிஸ்து, தமது பணியத் துவங்குவதற்கு ஆறு மாதத்திற்கு முன்பே யோவான் ஸ்நானகனுக்கு 30 வயதாகிவிட்டபடியால் (நியாயப்பிரமாணத்தின்படி எண்ணாகம் 4:3; லூக்கா 3:23) அப்போதே யோவான் தமது உபதேசத்தத் துவக்கிவிட்டார். ரோமாபுரியின் மூன்றாவது இராஜாவாகிய திபேரியராயனுடைய ஆட்சியின் 15ஆம் வருடத்தில்தான் யோவான் ஸ்நானகன், தமது உபதேசத்தத் துவங்கினார் என்று, தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது (லூக்கா 3:1). திபேரியராயன், அகஸ்துராயன் மரணத்திற்கு பின், ரோமர் வருஷப்படி 767இல் அதாவது கி.பி. 14இல் இராஜாவானார்.

இயேசுவின் பிறந்த நாள் கி.மு. 4 என்ற ஜோஸிபஸ்ஸின், ஏரோதக் குறித்த தவறான குறிப்புகளால், தவறாக வழி நடத்தப்படுகிறவர்கள், லூக்கா கொடுக்கும் இந்த சரியான தேதிக்கு, தங்களது கி.மு. 4 என்ற கருத்த இசவுபடுத்துவதற்காக மிகவும் சிரமத்துடன் முயற்சிக்கிறார்கள்; இது நிரூபிக்கும்படிதான் அகஸ்துராயன் இறப்பதற்கு 3 அல்லது 4 வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே திபேரியராயன், முழு அதிகாரத்திற்கு வந்தான் என்று கூறுகிறார்கள்; ஆகயால் இந்த தேதியிலிருந்துதான் அவன் இராஜ்ஜிய பாரம் செய்தான் என்று கணக்கிட வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள்.

சரித்திரத்த நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தோமேயானால், இதெல்லாம் அடிப்படையில்லாத அநுமானங்கள் என்பதக் காணலாம். அகஸ்து ராயனால், திபேரியராயன் முக்கிய ஸ்தானத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டார் என்பது உண்மையானால், அவர் அகஸ்துராயனின் மரணத்திற்கு 10 வருடத்திற்கு முன்னாக அதாவது கி.பி. 4ஆம் வருடம் உயர்த்தப்பட்டாரே தவிர, அவர்கள் கூறுவதப்போல 4 வருடங்களுக்கு முன்னாக உயர்த்தப்படவில்லை. திபேரியராயனும் அவரது காலத்துக்கு முன்னால், மற்றவர்கள் எந்த அளவிற்கு செல்வாக்குப் பெற்று இருந்தார்களோ, அந்த செல்வாக்குத் தான் இவரும் பெற்றிருந்தாரேயல்லாமல், இராஜஜியபாரம் பண்ணினார் என்று கூறும் அளவிற்கு அது பெரிய ஸ்தானம் அல்ல. அவர் வாரிசாக மட்டுமே இருந்தார் என்பது தெளிவு. மொழிகளில் மிகப்படுத்த உதவும் வார்த்தையாகிய அவருடைய “ராஜ்யபாரமானது” அகஸ்துராயனின் மரணத்திற்கு முன்பும், கி.பி. 14இல் ரோமர்களின் பல்கலக் கழகத்தில், அவர் பட்டம் பெறுவதற்கு முன்பும், துவங்கியது என்று கூறமுடியாது.

சரித்திரம் கூறுவதாவது; “அகஸ்துராயனின் அந்திம (நலிவுற்ற) காலத்தில் அவருடைய இடத்திற்கு ஒருவர் தேவப்படவே அவர் திபேரியராயனுக்கு கி.பி. 4இல், தமது அதிகாரத்தைக் கொடுத்தார்”. (Article Tiberius Rees' Cyclopaedia)

“அகஸ்துஸ் இராஜா, திபேரியராயனுக்கு, அவருடைய ஆட்சியில் ஒரு பகுதியைக் கொடுக்கத் தீர்மானம் பண்ணினார்..... இந்த ஆட்சிய திபேரியராயன் பெற்றவுடன், அவருக்குப் பின்னால் வந்த அகிரிப்பா இராஜா எந்த அளவிற்கு செல்வாக்கு பெற்றவராக விளங்கினாரோ, அந்த அளவிற்கு இவரும் செல்வாக்கு உடையவராக விளங்கினார். இராஜாங்கத்தில் முதல் ஸ்தானத்த பெறும்போது இப்படிப்பட்ட செல்வாக்கு இயற்கைக்கு பொருத்தமானது என்பதில் சந்தேகமேயில்லை..... திபேரியராயனுக்கு இராஜஜியம், ஜனங்கள், புடகள் ஆகியவற்றின் தலமப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளும்படி உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது..... இந்தப் பதவி பிரமாணமானது கி.பி. 4இல் ஜூன் மாதம் 27ஆம் தேதி (A.U.C. 757) நடபெற்றது” (Merivales' History of the Romans Appleton's Vol. IV PP.220, 221).

எனவே, இதிலிருந்து அகஸ்துராயனின் மரணத்திற்கு 3 அல்லது 4 வருடங்களுக்கு முன்னமே, திபேரியராயன், தனது ஆட்சியத் துவங்கிவிட்டார் என்பது சரியல்ல என்று தெளிவாகிறது. மேம் அகஸ்துராயனின் மரணத்திற்கு 3 அல்லது 4 வருடங்களுக்கு முன் அல்ல, பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு திபேரியராயன் பெற்ற செல்வாக்கு, அரசாளும் அதிகாரத்தைக் குறிக்காது என்பதும் நிரூபணமாகிறது.

ஆகயால் லூக்கா 3:1இல் உள்ள தேதிய புதிய ஏற்பாட்டில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள, ஒரே ஒரு தேதியாக மாத்திரம் நினக்காமல், அந்த வருடம் எந்தவித சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாத தெளிவான வருடம் என்பதும் கவனிக்க வேண்டும். அந்த வருடத்தக்குறித்து ஆராய்சி செய்பவர்களுக்கும் எந்தவித சந்தேகத்தையும் தோற்றுவிப்பதாக இல்லை. திபேரியராயன் கி.பி. 14இல் ஆட்சி செய்யத் துவங்கினார். இந்த திபேரிய ராயனின் 15ஆம் வருடத்தில் அதாவது கி.பி. 29இல் தான் யோவான் ஸ்நானகன் தன்னுடைய ஊழியத்தத் துவக்கினார் என்று லூக்கா 3:13இல் கூறுகிறார். நமதாண்டவரின் 30 ஆவது பிறந்த நாளும், அவர் பணி துவங்கிய நாளும் அக்டோபர் மாதமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், தேவனின் திட்டமெல்லாம் சரியான நேரத்தில் திட்டமிட்டபடி நடபெறுவதாம், யோவானுடைய பிறந்த நாளும், அவர் தமது பணியத் துவக்கிய காலமும் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியாக இருக்க வேண்டும். எனவே கி.பி. 29 ஏப்ரல் மாதம் முதலாம் தேதி, யோவான் முப்பது வயதுள்ளவரானார். ஆகயால் யோவான் கி.மு. 2ஆம் வருடம் ஏறக்குறைய ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதி பிறந்திருக்க வேண்டும். மேம் இயேசு, யோவான விட 6 மாதம் இளயவர். ஆகயால் கிறிஸ்து நிசயமாக கி.மு. 2ஆம் வருடம் ஏறக் குறைய அக்டோபர் மாதம் முதல் தேதியில் பிறந்திருக்க வேண்டும்.

மேம் இயேசுகிறிஸ்து கி.பி.33 ஏப்ரல் மாதம் 3ஆம் தேதி வெள்ளிக் கிழம சிவயில் அறையப்பட்டார், என்பதற்குத் தெளிவான ஆணித்தரமான ஆதாரம் உண்டு. உண்மையென்னவெனில், கிறிஸ்து நீசான் மாதம் 14ஆம் தேதியின் கூடசியில், வெள்ளிக்கிழமயன்று சிவயில் அறையப்பட்டார். அபூர்வமாக இந்த தேதி வெள்ளிக்கிழமயில் வரும்.

ஆனால் கி.பி. 33இல் இந்த தேதி வெள்ளிக்கிழமையில் வந்தது. கிறிஸ்து கி.மு. 4இல் பிறந்தார் என்ற கருத்துடைய 'யூஷெர்' என்பவரும் கி.பி.33இல் தான் சிவயில் அறையப்பட்டார் என்பது பலவந்தமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாகிவிட்டது. பொது மொழி பெயர்ப்பு (Common Version) வேதாகமத்தில் லூக்கா 2:21க்கும், மத்தேயு 2:1க்கும் யூஷெர் மார்ஜினில் கொடுத்துள்ள தேதிகளோடு மத்தேயு 27, லூக்கா 23 ஆகியவற்றை ஒப்பிட்டு பார்க்கவும். இயேசு மரித்தது கி.பி. 33 ஆகவும் அவர் பிறந்தது கி.மு. 4 ஆகவும் இருந்தால், அவர் தனது 36ஆம் வயதில் தான் மரித்திருக்க வேண்டும். அவரது ஊழியம் முப்பது வயதில் ஆரம்பித்து, ஆறு வருடம் நடந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் கிறிஸ்து மூன்றாவருடம் மட்டுமே ஊழியம் செய்தார் என்பதும் தெளிவான ஒன்று. இஸ்ரவேலின் கிருபயின் காலத்தின் 70ஆவது வார மத்தியில் மேசியா சங்கரிக்கப்படுவார் என்கிற தானியேலின் தீர்க்க தரிசனத்தினால், எல்லோராம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இந்த உண்மை நிரூபணமாகிறது.

எனவே இயேசுகிறிஸ்து கி.பி. 1க்கு ஒருவருடம் மூன்று மாதத்திற்கு முன்பே பிறந்தார் என்பது மறுபடியும் நிரூபணம் ஆகிறது. கி.பி. 33 ஏப்ரல் 3ஆம் தேதியோடு, அவருடைய முப்பத்திமூன்றாவருடகால வாழ்வானது இவ்வுலகத்தில் முடிவுடந்தது. கி.பி. 33, ஏப்ரல் 3லிருந்து முப்பத்திமூன்றாவருடம் பின்னோக்கி செல்வோமேயானால், நாம் இயேசு பிறந்த நாள்கண்டுபிடித்து விடலாம். எனவே கி.பி. 33 ஏப்ரல் 3லிருந்து, 32 வருடம் 3 மாதம் பின்னோக்கி செல்வோமேயானால், கி.பி. 1 ஜனவரி மாதம் 3ஆம் தேதிக்கு வருகிறோம். கி.பி. 1 ஜனவரி 3 லிருந்து, மேம் ஒரு வருடம் 3 மாதம் பின்னோக்கி செல்வோமேயானால், கி.மு. 2, அக்டோபர் 3ஆம் தேதி தான் நம்முடைய கர்த்தர் பெதலகேமில் பிறந்தார். யூதர்களால் அனுசரிக்கப்படும் சந்திர வருடத்திற்கும், நாம் அனுசரிக்கும் சூரிய வருடத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் ஒரு சில நாட்களாக இருப்பதால், செப்டம்பர் 27ஆம் தேதியே இயேசு பிறந்திருக்க முடியாது என்று நம்மால் கூற முடியாது. இருந்த போதும் கி.மு. 2, அக்டோபர் 2ஆம் தேதி சரியான நாளாக இருக்கக்கூடும் என்று கணிக்கலாம். அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து ஒன்பது மாதம் பின்னோக்கி செல்வோமேயானால், அது கி.மு. 3இல் கிறிஸ்து

நாள குறிப்பதாக உள்ளது. அதாவது இந்த கி.மு. 3 இன் இறுதியில்தான், உலகத்தப் புடப்பதற்கு முன்பே, பிதாவோடு இருந்த கிறிஸ்து தமது மகிமையெல்லாம் துறந்துவிட்டு மானிடனாக இவ்வுலகத்தில் அவதரித்தல் துவங்கியது. டிசம்பர் மாதம் 25ஆம் தேதிய எல்லோரும் கிறிஸ்து பிறந்த நாளாக கொண்டாடுவதன் காரணம் இதுவாகக் கூட இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது. இந்த கிறிஸ்து நாள்தான் ஆரம்பத்தில் காபிரியேல் தூதனால் கன்னி மரியாளுக்கு மங்கள வார்த்தை சொன்ன நாளாக (லூக்கா 1:26) கொண்டாடப்பட்டது என்று சில ஆசிரியர்கள், சபையின் சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். நமது கர்த்தர் பிறந்த போது, மேய்ப்பவர்கள் ஆட்டு மந்தகளுடன் வயல் வெளிகளில் இருந்தனர் என வேதம் சொல்கிறது. ஆகையால் மத்திய குளிர் காலத்தில் கிறிஸ்து பிறக்கவில்லை என்பதும் தெளிவாகிறது.

